
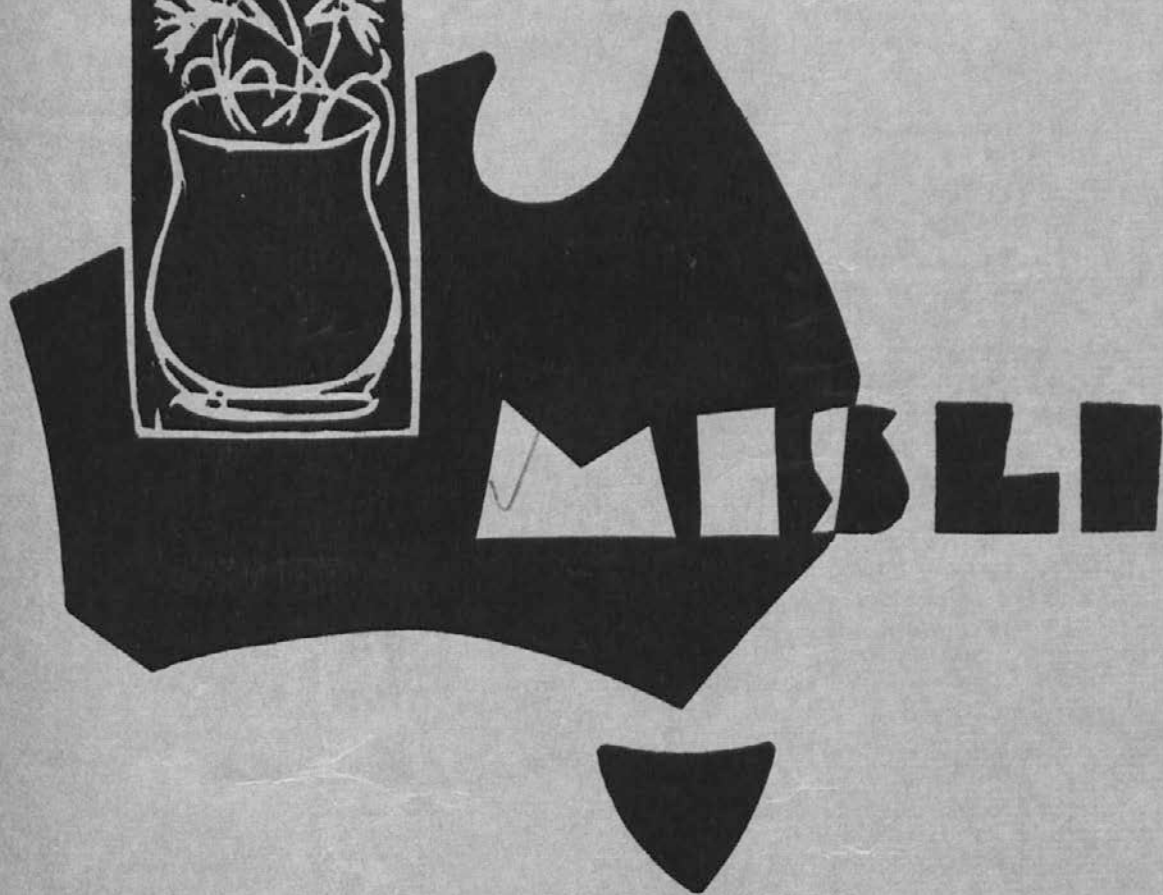

LETO XXIII.

MAJ 1974

Registered at the G.P.O. Melbourne, for transmission by post as a periodical, Category A.

MISLI

(Thoughts)

MESEČNIK ZA VERSKO
IN KULTURNO ŽIVLJENJE
SLOVENCEV
V AVSTRALIJI

*

USTANOVLJEN LETA 1952

*

Izdajajo slovenski frančiškani

*

Urejuje in upravlja
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.
19 A'Beckett Street, KEW,
Victoria, 3101. Tel.: 86 7787

*

Naslov: MISLI
P.O. Box 197, Kew, Vic., 3101

*

Letna naročnina \$4.00
(izven Avstralije \$5.00)
se plačuje vnaprej

*

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema

*

Tiska: Polyprint Pty. Ltd.,
7a Railway Place, Richmond,
Victoria, 3121

VSEBINA

- Matere, Bog vas živil — stran 113
O mati, zdaj vem . . . — Ivan Cankar — stran 115
Zvonovi zvonijo, prav milo pojo . . . — škof dr. S. Lenič — stran 116
Romarji (pesem) — Ivan Pregelj — stran 117
Malo družinske geometrije (Iz Družine) — stran 118
Zakaj je osamljena? — Danica Novak — stran 119
Matere nimam (pesem) — Silvin Sardenko — stran 120
Slovenska nedelja — F. S. Finžgar — stran 121
Jurij Vega — ga poznaš? — Janez Primožič — stran 121
Marijina kapela (pesem) — Pavel Golia — stran 122
MINORES bodo med nami! — stran 123
P. Bazilij spet tipka . . . — stran 124
Nekaj zapiskov Društva sv. Eme — Antonija Plesničar — stran 126
Izpod Triglava — stran 126
V času obiskanja (Mesto oznanjenja) — stran 128
Naši zdravilni vrelci (Geološka katastrofa — slovenska krasota VII)
— Stanko Ozimič, B.Sc. (Geology) — stran 130
Z vseh vetrov — stran 132
Izpod sydneyjskih stolpov — p. Valerijan — stran 134
Pamet se je odprla (povest-nadaljevanje) — P. Bernard — stran 137
Gradimo slovensko prihodnost! — stran 137
Naše nabirke — stran 138
Kotiček naših malih — stran 140
Križem avstralske Slovenije — stran 141

NAROČI IN BERI!

KOGAR ZANIMAJO DOKUMENTARNE KNJIGE
za razumevanje najtežjih let slovenskega naroda
(1941—1945), lahko pri MISLIH naroči sledeče knjige:

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (iz-
java prič o teharskih dogodkih 1945) — Cena 50 cen-
tov.

PRAVI OBRAZ OSVOBODILNE FRONTE (II in
III. del) — Zbral Miha Marijan Vir, Argentina — Ce-
na vsake knjige \$1.50

ODPRTI GROBOVI (II., III. in IV. knjiga doku-
mentov) — Zbral Franc Ižanec, Argentina — Cena
vsake knjige \$2.—

BELA KNJIGA (izdana v ZDA) prikazuje razvoj
1941—1945 ter vsebuje 10.000 imen v tem obdobju
pobitih Slovencev ter vrnjencev iz Vetrinja. Cena \$5.—

Danes je vse to že zgodovina in jo je vredno iz vseh
virov trezno prebirati in presoјati, četudi domovina
te prilike ne daje niti študentom. Za nekoga, ki je
študiral doma in ga snov zanima, knjige nudijo lepo
priliko spoznati dobo tudi z druge strani.

PAPEZ JANEZ DOBRI (življenjepis) — cena 75 c

JEZUSOVO ŽIVLJENJE (François Mauriac) — ce-
na \$1.—

MATI MLADIH CERKVA (Franc Svoljšak) — cena
50 centov.

PLAMTEČI OGENJ (življenjepis W. Hünermanna
o Piju X.) — cena 75 centov.

KNJIGA O INDIJANCIH — Njih življenje in na-
vade zanimivo opisuje škof Friderik Baraga. Cena en
dolar.

ZADNJI DNEVI JERUZALEMA (Svetovnoznani ro-
man J. Spillmanna) — Cena \$1.50

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod pe-
resa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med
in po vojni) — Cena vseh treh delov je s poštnino
vred \$7.—

PASTIRJEV GLAS V TUJINI (I. del) — Zbirka
pisem, govorov, pridig, duhovnih misli in člankov po-
kojnega škofa dr. G. Rožmana zdomcem. — Cena \$2.50

Priporočamo tudi angleško knjigo (žepna izdaja)
SHEPHERD OF THE WILDERNESS. Življenjepisno
povest o Frideriku Baragu je napisal Amerikaneec
Bernard J. Lambert. Bila bi lep dar vsakemu avstral-
skemu prijatelju. Cena en dolar.

02 1602/1992

Matere, Bog vas živi!

KOLIKO LEPEGA so že napisali o materi in kakšne čudovite stavke imamo tudi v slovenskem slovstvu v spominih na mater, njeno ljubezen in njeno žrtev. Teško bi našteval imena pisateljev, saj bi jih bilo preveč. Kaj debela knjiga bi nastala, če bi zbral vsa slovenska dela, ki govorijo o tem. Biseri so, ker so besede prišle iz srca, prav iz njegove globine. Narekovala jih je otroška ljubezen, hvaležnost, občudovanje, včasih tudi prekasno in grenko spoznanje, kaj mati pomeni v slehernem življenju.

Če že v pogovoru pravimo, da žena podpira tri vogle pri sleherni hiši, lahko temu mirno dodamo, da mati drži tri vogle slehernega naroda. Z materjo, z njeno domačo vzgojo, njenim prepričljivim zgledom, njeno žrtvijo sleherni narod stoji ali pade. Kaj ni glavna celica sleherne narodne skupine ravno družina? A da družino oblikuje mati, ni skrivnost. Noben oče mi ne bo zameril: on ima svojo važno nalogo v družini, srce družine je pa le mati, pa jo glejmo iz katerega koli zornega kota.

Svet drvi v čudno temno bodočnost. Morda prav zato, ker v moderni ženi hoče videti samo ženo, enakovredno moškemu. Materinstvo ji je komaj za nateček, nekako mimogrede. In ker mimogrede, tudi vzgoja otroka ni več njena prvobitna naloga — prepušča jo šoli, ki matere žal nadomestiti ne more. Ko pade misel za žrtev, pa s tem pade tudi ljubezen — tista opevana materinska ljubezen, ki ji ni meja in ji ni primerjave pod soncem.

Mladina dorašča, izbira si svoja pota in pod različnimi kvarnimi zunanji vplivi tudi materin vpliv lahko pade v preteklost in pozabo. Zlasti še, ko svet gleda mater danes z "modernimi očali", jo poriva v tovarne, podcenjuje materinsko poslanstvo, se norčuje

iz števila otrok in ponuja mladim materam vsa mogoča sredstva za "manjšanje" njihovih žrtev. Z vsem tem se izgublja naravni, prirojeni čut, ki ga tako bogato vsebuje že sam pojem matere in materinstva.

Pri vsem zmaličenem "modernem" gledanju na poslanstvo matere — recimo naše slovenske matere — padajo kot tolažilna rosa sledeče izjave slovenskih mater. Okrog sto mater se je zbralo letos v marcu na proslavo v celjsko gledališče in vse so rodile vsaj po deset otrok. Med njimi je bila tuda Suhovršnikova mama iz Lenarta nad Novo Štifo pri Gornjem gradu: enaindvajsetim otrokom je dala življenje.

"Ljudje so me pogosto spraševali, kako zmorem nahraniti toliko ust. Danes, ko sedim med temi materami, ki so spravile k življenju toliko ali še več otrok kot jaz, se mi zdi, da bi na to vprašanje vse enako odgovorile. Večkrat so me spraševali, če bi še enkrat bila mlada, ali bi še rodila toliko otrok? Bi! Zdaj pa sploh. Poglejte: tu je električna, tu je družbena oskrba, to so pralni stroji. Me pa smo poznale le en stroj: svoje roke . . ." Tako se glasi izjava ene izmed njih.

In spet druga: "Otroci so veselje in bogastvo. Nekateri trdijo, da rodi mnogo otrok beda. Jaz trdim, da to ni res. Otroci so ljubezen. Kaj ima žena več, če ima le enega otroka? Jaz sem polovico svoje ljubezni razdelila med otroke, polovico pa darovala možu. Nihče ni bil prikrajšan. Sama pa sem bila pogosto neizmerno srečna. Za mater je največ, ko zasliši prvi otroški glas, vidi prvi korak, prisostvuje poroki svojega otroka in rojstvu vnuka. Škoda je le v tem, da ob tem spoznaš, kako se staraš, pa še nisi oddal vsega kar nosiš v sebi . . ." Šesnajst otrok je rodila ta žena.

Casnikar Janez Sever, ki je o teh izjavah in razgo-

vorih s slovenskimi materami poročal, je moral priznati: "Zanimivo je, da matere, s katerimi smo se prej in zdaj pogovarjali, ne sprejemajo idej o tem, da je materinstvo prevelik napor sodobne žene. Materinstvo je dragoceno poslanstvo, trdijo. Prvo in največje poslanstvo. Večina se ne strinja s kakršnimi koli posegi zoper rojstva. Ne, ne gre za prepovedi Cerkve ali drug kakršen koli tu ali onostranski strah. Materinstvo je poslanstvo, za katerega si rojen, trdijo in ponavljajo . . ."

Kakšna naravna modrost zveni iz trditev mater. Pred njo zardi od sramu moderni čas, ki uzakonjuje splav in hoče na sto načinov kratiti pravice in dolžnosti materinega poslanstva. Pred njo padejo vsi izgovori, ki so tako hitro na jeziku mnogih ob preprečevanju spočetja ali umoru nerojenih. Tudi marsikatera naša izseljenska mati lahko zardi in povesi oči, ker ji je pri vsem udobju moderni in zmaterializirani svet uničil idejo, kaj je njeno resnično poslanstvo v življenju.

Da, svet stoji in pade s tem poslanstvom matere. Tudi naš narod je na isti poti. In ko se ob materinskem dnevu spominjamo svojih mater, si obenem osvežimo in vtisnimo v srce tudi resnično, nepotvorje-

no sliko poslanstva materinstva kot takega, kakor ga je določil Bog in položil v naravo žene. Nimamo nikake pravice, da bi ga krojili po svoje. Še celo to lahko dodamo: kjer koli so ga in ga krojijo po svoje, se to slej ko prej maščuje. Narod, ki je zavrgel materinsko poslanstvo, pada v brezno, iz katerega bo težko vstati. Kaj bo dala moderna mati svoji hčeri v življenje, če je sama zapravila bogato dediščino lastne matere, ki jo je prav vzgajala, prav učila?

Če vse to velja za narod doma, velja v nič manjši meri, če ne v večji, za sleherni izseljenski narod. Izseljenske skupine so še bolj izpostavljene, zato pa še bolj potrebne dobrih mater. Naloga izseljenske matere je gotovo še težja, pa zato tudi nujnejša. Novi rod dorašča sredi tujih vplivov, kaj bo iz njega? Z ljubeznijo do matere in njenega poslanstva padejo tudi zadnje vezi s slovenstvom — utonil bo v tujem morju . . .

MATI — DOMOVINA — BOG! Tri čudovite besede. Geslo, ki mu ni primere. Odbij eno, pade tudi drugo in tretje! Temelj celotne zgradbe pa je MATI, ki se zaveda svojega poslanstva v polni meri. Bog jo živi! In naj jih bo veliko tudi med nami: doma, v zamejstvu in zdomstvu!

Med polji
se vrača
od nedeljske maše,
kjer je molila
za svoje otroke.
Kam po svetu
so se razkropili?

O mati, zdaj vem...

Petero nas je bilo. Sedeli smo za mizo in smo čakali. Spočetka smo se smejali in razgovarjali, nato smo igrali domino, naposled smo se naveličali ter smo umolknili.

Najstarejši sestri je bilo trinajst let, najmlajšemu bratcu pet. V srcih pa smo bili stari: poznali smo skrb in strah.

Kadar so se zunaj oglasili koraki, smo se ozrli proti durim. Strmeli smo z velikimi očmi in odprtimi usti, sapa nam je zastajala.

"Prihaja!"

Koraki so utihnili, spogledali smo se molče; oči so bile solzne, ustna so se tresla.

Zelo smo bili lačni. Mračilo se je že, matere ni bilo. Pred dobro uro se je bila napotila, Bog vedi kam. Vedeli smo: kadar pride, prinese kruha. Prav nič nismo dvomili. Kajti večerilo se je in zvečer je treba večerje.

Trd in strašen je otrok v svojem zaupanju. Zvečer je treba večerje. Neusmiljen je otrok v svoji veri. Mati, zvečer je treba večerje; pojdi in prinesi jo, iz zemlje jo izkoplji, iz oblakov jo utrgaj!

Ko je šla, je bila vsa majhna in sključena; globoka brazda je bila na njenem čelu.

"Kmalu se vrnem!" je rekla.

Mislili smo, da gre samo k peku, sto korakov daleč. Minuto tja, minuto nazaj: recimo, da bi tam še malo pokramljala, bi bilo pet ali kvečjemu deset minut. Gledali smo na uro, ki je visela na steni kraj peči. Počasi se je pomikal dolgi kazalec: ali kakor se mu ni mudilo, je bil preromal že ves črni kolobar.

"Saj niso šli k peku!" je rekla Hanca.

"K štacunarju so šli!" je rekla Francka.

"Pa če jim ne dajo?" je obstrmela Hanca.

"Zvečer je treba večerje!" je rekla Francka.

Zunaj je še dremal večer, v izbi je bila noč.

Naše oči so bile mlade in bistre, vajene teme. Pogledali smo se iz lica v lice — vsi smo bili starejši nego uro poprej.

Nismo se bali belih žena, ne vedomca, ne

torklje. Nekoč sva šla z najmlajšo sestro mimo kozolca, ki je stal na samem, da tam straši, so pravili. Pred kozolcem je stal trhel štor in se je čudno svetil — velik človek v goreči rjuhi. Držala sva se za roko, šla sva mimo in se nisva bala.

Ali vendar je bil strah v naših zgodaj postaranih, zgodaj izkušenih srcih. Nekaj silnega se je dvigalo v daljavi do neba, bližalo se je, zmerom više in ogromneje, črno in strašno; skoraj že je zastiralo vse obzorje. Videli smo življenje in smo se ga bali...

Na jok nam je bilo, zahtel pa nihče ni. Kadar so nas tuji koraki zmotili, je bilo spet vse tiho v izbi in zunaj, se je oglasil v nas obup, kakor ga pozna šele človek, ki ga je bilo obnemoglega življenje treščilo ob tla.

"Saj ne bo konca nikoli! Nikoli ne bo drugače! Mati ne pride, ne prinese kruha — umrimo!"

Velik je bil obup; ali vzbudilo se je v nas še nekaj vse temnejšega, strašnejšega. Ne jaz sam, nas vseh petero, kakor smo sedeli krog mize v temi, je občutilo nenadoma grenko, zlobno sovražstvo do matere.

"Saj bi lahko, če bi hotela! Sinoči je prinesla kruha, čemu bi ga nocoj ne, ko smo lačni kakor sinoči! Tam stoji, Bog vedi kje, pa opravlja in se smeje ter se ne zmeni za nas! Takoj da se povrne, je rekla; zdaj je že ura minila, morda že poldruga ura... nalašč čaka, na cesti postaja, s sosedami kramlja; sama je že najbrže večerjala, pa se ji ne mudi s kruhom!"

V molku smo spoznali; natanko smo vedeli drug za drugega: "Tudi ti tako misliš, sestra! Tudi ti tako sodiš, bratec!" In v tistem trenutku tudi med nami ni bilo več ljubezni.

Noč je bila, ali še smo si videli v oči. Oči so govorile:

"Poznam te, sestra; natanko vem, zakaj molčiš! Tvoja misel je smrten greh, ki nikoli ne bo izbrisan!"

"Poznam te, bratec, bistro vem, kaj si mi na tihem očital! Tudi tvoj greh nikoli ne bo izbrisan!"

Zunaj, mislim, da pred sosedovo hišo, je zacvilil pes; žalosten, zategnjen glas je bil.

"Lačen je, pa cvili!" je rekla sestra.

Takrat je najmlajši brat nenadoma na glas zajokal; njegov jok je bil čisto podoben tistemu cviljenju.

"Nehaj!" se je razljutila sestra; ali tudi v njeni besedi je bilo ihtenje: gledali smo na mizo, vsi smo trepetali.

ZVONOVI ZVONIJO, PRAV MILO POJO . . .

Tele lepe misli nam je poslal škof dr. STANISLAV LENIČ. Pisane so bile sicer sydney-skim rojakom za priložnost blagoslovitve zvonov (5. maja) — koristijo pa lahko nam vsem. - Ur.

Nobene pridobitve se naši verni Slovenci v župniji tako ne veselijo kakor novih zvonov. Sprejemajo jih z velikim veseljem, kakor da bi sprejeli žive člane svojega občestva. Saj so zares zvonovi kakor neke vrste živa bitja med farani. Zaživijo z vernim ljudstvom, z njim čustvujejo, z njim se veselijo ob veselih dneh z veselimi pritrkovanjem, z njim pa tudi žalujejo ob žalostnih dnevih, posebno ob smrti naših dragih. Slovensko ljudstvo je vedno zvonove poosebljalo. Na veliki petek "so odpotovali v Rim" in so se za veliko noč "vrnili", potopljeni zvon se oglašja iz jezera in podobno . . .

Cerkev je zvonove prevzela v bogoslužno rabo. Kar je že Mojzes naročal izdelati trombe, s katerimi bi vabili ljudi k božji službi in k molitvi, tako so kmalu po svobodi katoliške vere začeli vlivati zvonove, ki so jih postavljali ob cerkev in z njimi dajali znamenja za molitev in za božjo službo.

Zvonovi opravljajo trojno službo:

Vabijo veselo k molitvi in sveti maši. Tako še danes po našem običaju zvonimo trikrat na dan angelsko češčenje in dajemo tudi znak za začetek božje službe. Človeka, ki je zaverovan v svoje vsakdanje skrbi in v

"Pogledam na cesto!" sem rekel.

"Kaj bi gledal? Ne pride prej, če še kdaj pride!" . . .

Počasi in tiho so se odprle duri. Na pragu je stala mati.

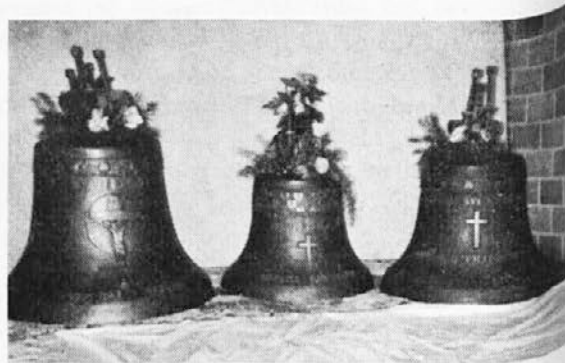
Kakor od belem dnevu smo razločili njen obraz. Ves bel in tanek je bil, oči pa so bile objokane in so gledale plaho; tako gleda grešnik na svoje trdosrčne sodnike.

Mati se nas je bala . . .

"Ali ste dolgo čakali?" je rekla s tihim prošnim glasom. "Nisem mogla prej . . . niso dali . . ."

K životu je tiščala hleb kruha; že od daleč smo videli, da je skorja lepo rumena . . .

O, mati, zdaj vem: tvoje telo smo uživali in tvojo kri smo pili! Zato si šla tako zgodaj od nas! Zato ni veselja v naših srcih, ne sreče v našem nehanju! . . .

Te bodo vabili sydney-ske Slovence . . .

dobrine tega sveta, zvonovi s svojim zvonjenjem ne kako predramijo in mu obrnejo pozornost na duhovni nadnaravni, božji svet. Nimamo tukaj stalnega mesta. Naša domovina je zgoraj. Zato dvigajmo svojega duha k Bogu v molitvi! Zato pojdemo v božjo hišo, da se tam poživimo in okrepimo z božjimi darovi. Kako praznično nas vabijo zvonovi ob posebnih prilikah: o božiču, veliki noči, Marijinih praznikih, prazniku cerkvenega zavetnika . . . Njih veseli glasovi hočejo tudi dušo kristjana napolniti z veseljem, ki ga svet okrog nas dati ne more.

Tako naj tudi vaši novi zvonovi opravljajo med vami uspešno to svojo službo. Naj vam bodo kakor neprestani pridigarji, ki vas s svojimi milimi glasovi opozarjajo, da se ne zaglejte preveč v dobrine tega sveta, da ne boste zgubili iz vida duhovno stran svojega življenja.

Zvonovi odvrtaajo nevarnosti. Stara navada je bila pri nas in je po kmetih še vedno, da ob hudi uri zvonijo z velikim zvonom, da bi odvrnili točo in vihar. Po eni strani lahko rečemo, da so s tem v zvezi fizikalni zakoni. Če je kje cerkev na zelo izpostavljenem hribu, tam zvonovi s svojim brnjenjem lahko zaobrbejo pot oblakov in obvarujejo kraj pred hudo uro. Po drugi strani pa vemo, da so cerkveni zvonovi blagoslovljeni in posvečeni. Maziljeni so s sveto krizmo, kakor otrok pri krstu, brimaneec pri birmi, duhovnik pri mašniškem posvečenju. Skratka, na zvonovih počiva molitev Cerkve, na njih počiva Kristusova odrešilna kri, v moči katere sme Cerkev posvečavati in blagoslavljalati. Zato zvonovi skupaj z verniki zares molijo in odvrtaajo od soseske vse nevarnosti za dušo in telo. Posebno lepo je to vidno iz molitev, ki jih Cerkev moli ob posvetitvi zvonov. Zvonovi se zlijejo skupaj z molitvijo vernih.

Zvonovi z nami žalujejo. Prastara je navada, da po smrti farana zapoje zvonček, mrtvaški zvonček ali navček, ki vsej fari oznani, da je prav sedajle eden izmed nas odšel pred večnega Sodnika. Kristjani so s tem zvonjenjem povabljeni, da za rajnega prosijo božjega usmiljenja. In potem zvonovi zvonijo trikrat na dan, dokler mrlič leži na domu. Ob pogrebu pa ga sprenljajo v cerkev in na pokopališče. Tiste dni se nam zdi, da zvonovi bolj žalostno pojo kakor sicer. S tem Cerkev z nami sočustvuje in izraža tudi svojo bolečino, da je enega farana manj tukaj. Še bolj pa hoče Cerkev, da tiste dni zvonovi s svojim zvonjenjem, ker so pač posvečeni, prosijo za rajnega, da bi mu Bog dal čimprej večni mir in pokoj pri sebi. Naše molitve pa naj bi se s tem zvonjenjem zlele v eno samo prošnjo za rajnega. — Nekaj ne smemo pri tem pozabiti: Cerkev hoče z mrliškim zvonjenjem svojim rajnim dati počaščenje, ker so bili njeni zvesti otroci. Zato ima Cerkev tudi svoje predpise glede zvonjenja mrličem. Sme namreč zvoniti le tistim, ki so se za življenje izkazali, da se za Cerkev menijo in skušajo izpolnjevati njene zakone in predpise, posebno še predpis glede cerkvene poroke. Zato se moramo v življenju truditi, da bo-

Takole jih je pripeljal p. Valerijan iz pristanišča

mo zares vredni, da nas zvonovi ob smrti počastijo in za nas prosijo.

Dragi slovenski verniki, ki imate svoje središče pri cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu! Dobili ste nove zvonove. Zelimo vam, da bi vas ti zvonovi prebujali iz mlačnosti, da bi imeli vedno odprte oči in srce za Boga. Bodite z Njim združeni po molitvi in po svetih mašah, h katerim vas bodo zvonovi vabili. Naša slovenska pesem poje:

Le doni, zvon, iz temnih lin,
le vzbujaj mi na dom spomin...

Naj tudi ti novi zvonovi v vaših srcih vzbujajo spomine na domovino, na domače zvonove in domače cerkvice. Naj ob veselih dnevih z vami veselo pojo, ob žalostnih pa z vami žalujejo. Vzemite jih v svojo sredo kakor nekaj živega, naj z vami zaživijo skupno življenje, da se bo tudi med vami nenehno vrstila med delom tudi molitev.

Romarji

Na Brezjah vstal je glas zvonov,
je trudnim nogam blagoslov,
je dobre Matere pozdrav.

Z Otoč od vlaka romarji:

"Bogdaj, sestre, bogdaj, bratje mi!"

"Hvaljen Jezus!" "Vekomaj!"

"Dobro jutro!" "Bog ga daj!"

Jutro pa tako. Bog sam ga je vesel!

Glejte, kako je planine razvnel,

cvetje ob potu v vseh rosah umil,

v razor in leho vonjav razlil,
pesem obudil iz lazov in lesov,
v čudež preobrnil klic zvonov,
da kot nova šume blagovest
iz neznano večnih dalj
v sveti dom naših svetih tal,
kjer med nami Mati božja živi,
z nami se smeje, z nami trpi,
čaka v posete in vabi vse dni,
da bi prišli, da bi prišli
mi vsi, mi vsi,
žalostni romarji mi.
Da bi prišli, Marija, pomagaj nam Ti! . . .

IVAN PREGELJ

MALO DRUŽINSKE GEOMETRIJE

Družina je najlepša priložnost za vzpostavljanje medosebnih razmerij: nikjer drugje niso tako prisrčna in življenjska kakor ta.

Za duševno ravnotežje potrebuje človek večje število različnih odnosov — do starejših, enakih, mlajših, moških, žensk...

Koliko mu jih omogoča družina?

1. Najmanjša — DVOČLANSKA — družina omogoča en sam odnos. Lahko bi ga ponazorili s črto, ki jo omejujeta točki 1 in 2 — oba zakonca.

2. Družina Z ENIM OTROKOM vsebuje že tri medosebna razmerja. To naj ponazori trikotnik.

3. DVA OTROKA prineseta v družino kar šest razmerij — kakor je razvidno iz risbe kvadrata z diagonalama.

4. S tremi otroki postane družina PETČLANSKA in v njej je število razmerij poraslo na deset.

5. SEŠTČLANSKA družina (štirje otroci) pozna že petnajst možni odnosov.

Kdor je nadarjen za matematiko, bo takoj odkril zakonitost: Vsak novi družinski član poveča število razmerij za toliko, kolikor je bilo članov pred njim. Naravno: saj z vsakim od njih naveže novo razmerje.

SEDEMČLANSKA družina bo imela torej 21 odnosov, OSEMČLANSKA 28, DEVETČLANSKA 36, DESETČLANSKA 45 itd. Kdor ne verjame, naj na-

Kratek je članek, pa pove marsikaj zanimivega. Našli smo ga v "Družini" in je vreden branja. — Ur.

riše deseterokotnik z vsemi možnimi diagonalami — če seveda prej ne izgubi volje do risanja.

PETNAJSTČLANSKA družina bi imela že 105 notranjih razmerij.

Zdaj bomo razumeli, kako se otrok v več članski družini veliko bolje in hitreje "socializira".

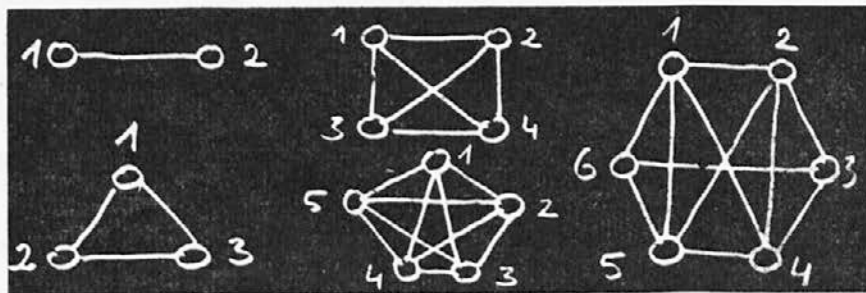
Morda bo kdo pripomnil: Že, že, toda če je preveč razmerij, jih otrok ne obvlada; čuti se kakor eden od mnogih, kakor nezatno kolesce v mehanizmu družine, postaja nepomemben, morda celo odvečen.

A prav to ni res. Družina ni nikoli mehanizem. Družina ima edina od vseh družbenih skupnosti to odliko, da v njej prav nihče ni brezpomemben. Nasprotno: vsadko tem bolj občuti, kako je obdan z ljubeznijo, čim več ljudi ga ljubi.

Trdnost družinskih vezi ne trpi na račun razsežnosti odnosov in veliko število družinskih članov ne more razvodeniti kakovosti družinske ljubezni.

Zato je veččlanska družina za otrokov razvoj velika prednost. Kako "revna" je na primer družina z enim otrokom že v primerjavi s tisto, ki ima štiri otroke!

Družine torej, ki iz kateregakoli razloga nimajo veliko članov, naj skušajo to nadomestiti z večjo povezanostjo z drugimi družinami. To jim bo — če ne v celoti, ker so družinske vezi pač nekaj posebnega — vsaj delno pomagalo k človeškemu razvoju.

KDO BI MOGEL POMAGATI?

Zopet imamo nekaj imen "pogrešanih", ki jih iščejo svojci. Morda jih kdo le pozna in bo pomagal upostaviti zvezo:

OSKARJA MARKOČIČA iz Šmartnega pri Kojskem bi rad nekdo našel preko uredništva. Če je komu bralcev Oskar poznan, naj mu prosim sporoči!

Iščemo **JANKA KORITNIKA** (zadnji znani naslov je bil Yagoona, N.S.W.), doma iz Podnanosa. Oglasi naj se na MISLI, ali pa naravnost na naslov: Franc Horvat, 4 Ronald Ave., Earlwood, N.S.W. 2206.

Kje je **JOŽE CIZERL**? Rojen 1945. v Zgornji Kungoti, odšel v Avstralijo 1964, bil v Sydneyu, Novi Zelandiji in Melbournu. Zadnjikrat se je oglašil v decembru 1969 iz Melbournu (Reservoir), nato so se materina pisma vrnila. Mamo skrbi, če je sin še živ. Že vnaprej zahvala za sleherno sporočilo uredništvu.

JUSTIN IVAN JUVANČIČ, r. 25.1.26 v Ljubljani, sin Juvančič Antonije iz Begunj pri Cerknici, je po poročilu iz Shenton Parka, W.A., pred leti po časopisu iskal sorodnike. Zvedeli smo za strica (brata matere) in sorodnike v Begunjah pri Cerknici. Naj se oglasi na uredništvo MISLI!

Zakaj je osamljena?

(Iz naše vsakdanjosti)

VSAKEGA IZMED NAS se je dotaknilo življenje in vsakomur je prineslo svojo usodo. Spoznala sem človeka, ki me je znal pritegniti, osvojiti — in tako sem izbrala najslabšega izmed vseh, sebi in za očeta svojemu otroku. Pustila sem mu, da si je življenje krojil po svoje, saj sem bila prepričana, da je lahko nahraniti mala usteca, da vse moralne in materialne obveze niso tako težke kot se je pokazalo pozneje. S praznimi rokami, brez vsega, sem ostala na pragu življenja nebogljenega otroka. Leta in leta sem si nato krivila hrbtenico ob pisalnem stroju, ki je pel iz noči v noč. Zato, da bi bila mala usta sita, da bi bilo nebogljeno bitje oblečeno...

Mlada leta so polzela kakor deževne kaplje, neslišno, vendar vztrajno in hitro. Vedno mi je zmanjkovalo časa, vedno me je spremljal strah pred novimi poznanstvi; tisti, ki bi me ljubil, bi moral imeti rad tudi mojega otroka.

Srečavala sem poročene žene, ki so bile razbremenjene skrbi; ki so bile ljubljene in niso poznale samote srca in odgovornosti osamljene matere. Moje roke, tako polne poleta in moči, so ostale prazne in nikogar ni bilo, ki bi hotel svojo pot deliti z mojo.

Leta so minevala, sla po iskanju dobrote in topline je skoraj usahnila. Ostajale so le dolžnosti, dolge samotne noči, ure, ki niso bile posvečene nikomur. Moje roke so lahko objemale samo otroka, lahko so le delale.

Otrok je zrasel v dekle, dekleta se je poročilo in ostala sem sama, tudi brez tiste ljubezni, ki jo lahko otrok da materi. Ne še stara pa vendar kakor starka strmim v ta neizprosni svet. Kako rada bi si poiskala sorodno dušo (in kako strah me je tega), da bi mi pomagala doživeti jesen življenja, pomagala iti v meglo in dež, ali pa v sončni dan.

Mar ni tudi z nami tako, kakor z jesenskimi dnevi, ki odsevajo v premnogih barvnih odtenkih?

Nekaj srečnih uric ob otroku . . .

Mar se tudi v nas ne preliva in v vseh odtenkih izraža življenje? Ali nismo zmožni dobrote in iskrenosti, ali nismo kakor čaše krepilnega sekta in ali niso robovi čaš še nedotaknjeni? Mnogo nas je, ki bi želeli peneče se vino ponuditi v okrepčilo, v spodbudo, v zadovoljstvo.

Včasih sem v svoji osamljenosti kakor beračica, ki se z iskrami v očeh zahvaljuje za milosten dar, za vsak iskren nasmeh, za vsako najmanjšo naklonjenost. Mnogi mi govore, da mi je lepo, češ, da nimam obveznosti. Ne razumejo, da si včasih želim biti nekomu še potrebna, da bi rada v očeh bližnjega videla žar sreče, da si želim, da bi moj dan postal stvar tihega dogovora.

Vendar, če je človek nešteto krat ogoljufan, če se leta in leta bojuje za svoj in otrokov obstanek, ali je čudno, če postane v svoji osamljenosti tudi nezaupljiv in če se ga poloti strah?!

Kako lepo je dejal Cankar: "Človek zaupa, a je ogoljufan, kolikor bolj zaupa, toliko bolj je ogoljufan!" "Od daleč jutranja zarja, od blizu pust večer.

Tudi perzijska modrost nam pove: "Prišel bo čas, ko več ne boš čutila, ne sreče, ne gorja —

vse je ničevó". — Res je vse ničevó. Samo eno pa je res, da življenje kleše krivde v skale, dobrote v vodne vale. To sem jaz.

Samota boli. Ostala mi je hči, ki mi bo morda podarila vnuka in spet bodo polne moje roke. Želim si tudi, da bi prišel dan, ko se bom lahko vključila v delo in postala enakopraven član družbe. Kljub bolezni, ki je ni bilo nemogoče zatreti po vseh naporih za obstanek za vsakdanji kruh. Spet bi rada našla cilj, ki se imenuje: delo.

Vse preveč boleče je čakati, da se iz ene same sobice preseliš pod Plečnikove arkade.* Saj

* Plečnikove arkade krasijo vhod ljubjanskega pokopališča Žale.

poleg vsega, kar sem doživela, niti ena "vrata" niso razumela, da tudi mati z otrokom potrebuje življenjski prostor.

Cigaretni dim je ugasnil, skodelici kave sta prazni, besede so izvene. Poleg sveta, ki drvi za užitek, za boljšim standardom in zapira oči pred vso resničnostjo, ki pa ne zna najti v sebi tistega, kar je v njem človeškega, obstaja tudi mi — samotarji. Zato v tem trenutku stiskam roko vsem osamelim. Na srce jim stiskam šopek jesenskih rož, rož brez trnjev in še enkrat ponavljam — tako malo je potrebno, da smo srečni...

Danica NOVAK

Mamico
bo presenetil . . .

MATERE NIMAM

Od veselja na veselje greš,
niti ne vidiš, niti ne veš,
kaj se pravi: mater imeti.

Tvoja mati je sama doma,
ti pa hodiš križem sveta,
križem hrupnega sveta.

Jaz pa iz tuge v tugo grem,
dobro čutim, dobro vem,
kaj se pravi: mater imeti,

sredi Draveljskega polja.
Tiho spava sredi polja,
jaz je nimam, nimam doma.

SILVIN SARDENKO

SLOVENSKA NEDELJA

VELIKI ZVON je zabučal iz lin pri fari. Od gore do gore je zadonelo kakor božji glas. Na poljih se je pripognilo v tiho šumečih valovih žito, vse oškropljeno s srebrno roso. Na vsako okno je potrkal glas zvona in zaklical: Otroci, nedelja! Nedelja tebi, oče, nedelja in zaplaku. Nedelja hlevu. In razgrnilo se je na faro do hlapcu. Nedelja naprej do prve in devete sosede: konca in čez konec naprej do sveta nedelja.

Pa je zavladal božji mir. Zapuhtelo je nad hribi kakor kadilo proti nebu. Vesela slovesnost je umila žuljave roke, otrla potni obraz. Zašumela so nagubana krila, zacvrkali visoki škornji in korak ni bil prešeren in ni ga gnala skrb. Slovesen je bil in umerjen; tako se spodobiti svetišču in zvon je spremenil v svetišče polje in travnik, log in goro.

In na vasi! Kdo bi si upal nespodobno teči skozi vas, ali da bi zaskripalo kolo težkega voza, da bi pokal bič in krel voznik — danes, na sveto nedeljo? Beli rokavci dvigajo škafe ob studencu, pri koritu se zlagoma oceja živina. Danes se ne mudi. Da bi komat oklenil Luci težko grivo, da bi jarem stisnil roge vo-

letu — danes? Danes postavajo fantje s konji, ki so jih prignali napajat. Brzda ne zvenči, zakaj ne baržunastih telovnikih cingljajo tolarji ob težkih, srebrnih verigah. In kadar done ti, tedaj je na vasi, kakor se je zapisalo na Sinaju: Ne delaj ne ti, ne tvoj sin, ne tvoja hči, ne tvoj hlapec in ne tvoja živina!

In zvon je zabučal vnovič. Iz postavnega doma, iz lesene bajte, od vsepovsod so se prikazovale prazniške postave: dekleta z nabranimi rokavi, belimi kakor iz cukra, z nageljnom in rožmarinom za svilenim nadržem, z zobčasto ruto v roki. Fantje s suknjiči čez ramo, tolarji ob veržicah — cink, cink — in z rdeče opasnimi škornji — cvrk, cvrk — kajpa z viržinko in krivci, to je praznik. Celo stare mamice petdesetletna šajevka, ki se je modrikasto izpreminjala v soncu, celo ta: sama živa sveta nedelja. Skozi vas so rasle gruce in zunaj vasi so se potopile v morje žita in plule med njim od vseh štirih strani vetrov, kakor bi živih rož nasadil po zelenih, pšeničnih valovih . . .

F. S. FINŽGAR

JURIJ VEGA — GA POZNAŠ?

PRAV JE, da se — četudi z malo zakasnitvijo — tudi avstralski Slovenci vsaj skromno oddolžimo spominu enega naših velikih sinov, ki je ponesel naše ime preko takratnih meja Avstro-Ogrske, lahko rečemo širom sveta. Saj navadno lastne može manj poznamo kot pa jih poznajo tujci. Zato je kar umestno vprašanje: Kdo je bil JURIJ VEGA? Morda bi še marsikaterega Ljubljancana spravil z vprašanjem v zadrego, četudi je najbrž že večkrat hodil po Vegovi ulici, ki teče od Napoleonovega spomenika pred Križankami pa do Trga revolucije (bivšega Kongresnega trga), med univerzo in realko.

Dne 24. marca letos je minilo 220 let, kar je bil v Zagorcih pri Moravčah rojen Jurij Vega kot sin stare slovenske kmečke družine. Močno nadarjenega dečka so poslali v ljubljanske šole. Tu je leta 1775 z odličnim uspehom dovršil licej, nato pa je bil sprejet v državno službo kot navigacijski strokovnjak. Po štirih letih je preseljal v vojaško službo, ki mu je pomagala, da je razširil svoje znanje in našel ugodno toarišče za razmah vseh svojih zmožnosti. Večinoma je

ves nadaljni študij matematike opravljal kot samouk. Postal je profesor matematike na vojaški šoli, pa v svojem poklicu spoznal, da v pouku matematike ni pravega sistema, niti primernih knjig. Vsled tega je v letih 1782 do 1800 izdal štiri dela svojih matematičnih izkustev pod imenom MATEMATIČNA PREDAVANJA. Z njimi je preokrenil celotni pouk matematike. Napisal je tudi več drugih znanstvenih razprav in njegova navodila so se uporabljala po šolah nad pol stletja.

Na polju višje matematike si je Vega pridobil slavo s sestavo logaritmičnih tablic, ki jih je vestno sestavljal celo za časa vojne na bojnih poljanah. Sicer moramo vedeti, da ni Vega izumitelj logaritmov, kot so nekateri napačno trdili. Pojme o logaritmih so ustvarjali matematiki že cela stoletja prej. Bil pa je Vega tisti, ki je z raznimi izdajami tabel in obrazložitvijo največ pripomogel, da so se logaritmi v matematični znanosti uveljavili. O natančnosti svojega dela je bil tako prepričan, da je razpisal celo zlatnik za nagrado tistemu, ki bi našel napako. Te nagrade mu ni

bile treba plačati nikomur: šele po dolgih desetletjih so našli v njegovih tablicah prve nebitvene napake. Po njegovih izdajah logaritmičnih tablic (1783—1795) je izšlo še nebroj izdaj v raznih jezikih.

Pa tudi na vojaškem polju se je izkazal kot strokovnjak. Kot pravi zgodovina, je s pravilnim postavljanjem topov in namerjanjem topovskih cevi mnogim avstrijskim vojskovodjem omogočil zmago. V tem je bil Vega pravi predhodnik Napoleona. Za usluge ga je avstrijski cesar leta 1800 povzdignil v dedni baronski stan.

Kot znanstvenik si je Vega pridobil veliko priznanj svojih sodobnikov. Veliko-Britanska družba znanosti ga je leta 1783 izvolila za svojega dopisnega člana, kar je za takratni čas pomenilo več kot izredno nagrado. Bil je tudi član matematično-fizikalnega društva v Erfurtu v Nemčiji. Leta 1799 je postal član Akademije koristnih nauk v Mogunciji, leto kasneje sta ga za svojega člana izvolili Češka družba znanosti v Pragi in Pruska akademija znanosti v Berlinu.

Vemo iz zgodovine, da veliko znanstvenikov, ki žrtvujejo vse svoje življenje v službi človeštva, umre skrivnostno-nenaravne smrti. Tudi z našim Vegom je bilo tako. Dne 17. septembra 1802 je v starosti komaj 48 let nenadoma izginil. Devet dni kasneje so našli njegovo truplo pri Nussdorfu v Donavi, privezano z vrvice h kolu. O umoru so nastale razne verzije, do dna pa mu niso prišli nikoli. Najverjetnejša med njimi je ta, da je postal žrtev zavistnežev na avstrijskem dvoru, ki temu sinu slovenske zemlje niso privoščili tolikšne slave in časti.

Dolgo je moral naš znanstvenik Jurij Vega čakati na spomenik. Šele leta 1865 je dobil neznatno spominsko ploščo na zidu rojstne hiše, ki so jo kasneje nadomestili z novo in pomembnejšo, Moravče pa so leta 1907 dobile tudi Vegov doprni kip v naravni velikosti. Dne 18. septembra 1903 so odkrili doprni kip iz belega marmorja pred vhodom v idrijsko realno gimnazijo. Tega je fašistična Italija odstranila leta 1932. Znašel se je v nekem parku v Vidmu, pokrit z vojaško čelado. Šele 1951, ob priliki petdesetletnice idrijske realke, se je kip Jurija Vega vrnil na svoje prvotno mesto, idrijska realka pa je dobila naslov: Višja gimnazija Jurija Vega v Idriji. Da se ena ljubljanskih ulic imenuje po njem, sem že omenil. In morda še kje po Sloveniji ter ozemlju stare Avstrije, pa prav gotovo tudi po mnogih drugih svetovnih mestih, če jo ni v teku let izpodrinilo že kako novo ime. (Vega Street ima tudi Sydney v svojem okraju Revesby, Melbourne pa v okraju Balwyn, Op. ur.) Pač pa je Vegovo ime za vselej ovekovečeno s tem, da so zvezdoslovci eno izmed zvezd imenovali po našem matematiku. Zvezda z imenom VEGA spada v ozvezdje Lira ter je najsvetlejša zvezda na nebu severne hemisfere. In če me spomin ne vara — virov žal nimam, da bi se o tem overil — je bil pred nekaj leti v nekem članku o poletih na luno mimogrede omenjen na luni tudi Vegov lijak (Vega Crater). Verjetno to odtehta več in da našemu rojaku večje priznanje kot pa še tako lep spomenik, ki danes stoji, jutri pa mora morda dati prostor kakemu drugačnemu, modernemu junaku.

JANEZ PRIMOŽIČ

Marijina kapela

OB CESTI PISANA IN BELA
STOJI MARIJINA KAPELA,

V KAPELICI MARIJA S SINOM
DELI SVOJ BLAGOSLOV TRPINOM.

KDOR PRIDE MIMO, SE POKRIŽA
IN SE POBOŽNO JI PRIBLIŽA,

MARIJA PA, GOSPA PREBLAGA,
VSEM, KI JO PROSIJO, POMAGA.

PAVEL GOLIA

"MINORES"

ANSAMBEL

DUHOVNIH POPEVK

GOSTUJE V AVSTRALIJI

Ansambel sestavljajo minoritski bogoslovci iz Dobrunj pri Ljubljani. Poleg duhovnih pesmi imajo na sporedu tudi lepo zbirko narodnih in modernih pesmi. S svojimi koncerti so nastopali že po vsej Sloveniji, pa tudi med našimi izseljenci po Evropi — zdaj bodo s svojimi nastopi razveselili tudi nas. Kjer bo prilika, bo koncertu sledila domača zabava s plesom ob glasbi istega ansambla.

SPORED KONCERTOV:

SYDNEY: Sobota 13. julija ob sedmih zvečer — PADDINGTON TOWN HALL.

Nedelja 21. julija ob šestih zvečer — AUBURN TOWN HALL.

Po obeh koncertih domača zabava s plesom.

WOLLONGONG: Nedelja 14. julija ob 6.30 zvečer — WOLLONGONG TOWN HALL.

Po koncertu domača zabava s plesom.

ADELAIDE: Petek 26. julija zvečer — FARNA DVORANA ŽUPNIJE OTTOWAY
V priredbi tamkajšnje župnije sv. Jožefa-Delavca.

Sobota 27. julija ob šestih zvečer — SLOVENSKI DOM, W. Hindmarsh.
Po koncertu prosta zabava s plesom.

Nedelja 28. julija ob šestih zvečer (po slovenski maši) samo koncert z drugim sporedom — ista dvorana.

BERRI, S.A.: V tednu po nedelji 28. julija. Bo pravočasno objavljeno.

MELBOURNE: Sobota 3. avgusta ob osmih zvečer — BARAGOVA DVORANA v Kew.

Nedelja 4. avgusta ob štirih popoldne — ista dvorana.

MORWELL: V tednu po nedelji 4. avg. v FARNI DVORANI. Bo pravočasno objavljeno.

WODONGA-ALBURY: Petek 9. avgusta ob osmih zvečer — BARANDUDA HALL
pri Wodongi. — Po koncertu domača zabava s plesom.

GEELONG: Najbrž 10. avgusta — kraj in čas bosta pravočasno objavljena.

CANBERRA: Sobota 17. avgusta ob osmih zvečer — SLOVENSKI DOM, Phillip.

Nedelja 18. avgusta ob treh popoldne — ista dvorana.

Obkraj sledi prosta zabava s plesom.

BRISBANE: Datum še ni določen — zelo verjetno na soboto 24. avgusta ali pa naslednji dan (nedelja 25. avgusta) zvečer. Bo pravočasno objavljeno.

V kolikor bo kaj sprememb ali dodatkov, boste obveščeni v prihodnji številki MISLI. Ne zamudite prilike, ki Vam je na razpolago! Povabite na koncert tudi znance drugih narodnosti, saj so številne duhovne popevke po svoji melodiji mednarodno znane.

VSI VLJUDNO VABLJENI

P. BAZILIJ SPET TIPKA

2. maja 1974.

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.F.M.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-8118 in 86-7787

Adelaidski naslov: Holy Family Slovene Mission,
47 Young Ave., West Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: 46-5733.

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House — 4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-9874

● Naša MATICA MRTVIH je zopet dobila nova imena. — Dne 8. marca se je na Hume Highway blizu Benalle zgodila avtomobilska nesreča, ki je zahtevala dve slovenski žrtvi: mater in hčer. Gošpa **FRIDE-RIKA KLEMENC** je bila takoj mrtva, njena hčerka **ANI KLEMENC** pa je umrla zvečer naslednjega dne (9. marca) v bolnišnici v Benalli. Pokojna 78-letna mama je živela pri hčerki v Albury, dočim je pokojna hčerka opravljala službo upraviteljice motela California v Hawthornu v Melbournu. Bili sta na poti proti Alburyju, ko se je zgodila nesreča.

Klemenčevi so bili iz Tržiča na Gorenjskem. Gospa je bila rojena 15. avgusta 1886 na Dunaju, pokojna hčerka Ani pa 5. marca 1931 v Trziču. V Avstralijo so emigrirali iz Avstrije v letu 1950 in se nastanili v Alburyju.

Pogrebne obrede je v torek 12. marca v Alburyju opravil Father dr. Ivan Mikula. Ob nenadni in boleči izgubi izrekamo naše sožalje vsem sorodnikom tukaj in v domovini.

● Rojaki v S.A. pa so spremili k zadnjemu počitku **FRANCA ZAFRANA**, ki je nenadoma umrl na svojem domu v Beverley (Adelaide). Dne 16. februarja se je zgrudil zadet od srčne kapi. Maša zadušnica je bila v cerkvi sv. Mihaela, Beverley, dne 19. februarja, pokop pa se je vršil na Cheltenham-skem pokopališču.

Pokojni Franc je bil rojen 13. decembra 1923, Pivka na Krasu. V Avstralijo je dospel iz Trsta 1949 in se nastanil v Adelaidi. Tam se je leta 1958 poročil z Mihaelo Ano Lukančič, ki jo zapušča z dvema nedoraslima otrokoma, Lidijo in Viktorjem. Po nekaterih poročilih naj bi bil v Avstraliji tudi njegov brat Ivan, kaj gotovega pa ni znano.

Zafranovi družini ob nenadni izgubi naše iskreno sožalje!

● V Adelaidi (Mitcham Private Hospital, Kings-

Tudi kadilo se je na našem pikniku . . .

wood) je 7. februarja zatisnil oči osamljen samski rojak **MATTHEW RIBER**, katerega ni nihče poznal, saj se je zaradi podnebja nedavno preselil iz Queenslanda. Slučajno smo zvedeli zanj in je dobil med boleznijo vsaj nekaj obiskov. Težko pa je bilo od njega izvedeti kaj več podatkov, ker ni dosti zaupal nikomur ter se je proti koncu že zelo izgubljal.

Pokojni Matevž je bil rojen pred nekako 60 leti. Po vsej verjetnosti je njegov rojstni kraj Strmec pri Vojniku, Nova Cerkev, kjer naj bi imel še brata Franca Reberška. Kot mi je omenil, je ime zaradi lažje izgovorjave spremenil iz Reberšek v Riber. Živel je okrog deset let v Zagrebu, nato pa nekako isto dobo v Belgradu. Sklepal bi, da je imel državno službo pri financih. Odkod je emigriral v Avstralijo, mi ni znano. Vsekakor je do nedavnega živel v Brisbane, nato pa se zaradi bolezni podal v Južno Avstralijo. Morda bi ga kdo tamkaj poznal in vedel kaj več o njem.

Pokojnega rojaka priporočamo v molitev, saj nima v Avstraliji nikogar, ki bi se ga spomnil. Pri tem me obdaja žalostna misel: Bog vedi koliko rojakov je že umrlo zapuščeno po bolnišnicah, pa zanje nihče ni vedel. Matevž je imel vsaj to srečo, da smo slučajno zvedeli zanj in je v domačem jeziku uredil svoje račune z Bogom. Naj počiva v miru božjem!

● Družini **Draga** in **Zore ŠVAJGER** iz Hawthorna izrekamo sožalje ob izgubi novorojenčka. Ravno na veliki petek (12. aprila) je bil rojen v St. George's Hospitalu v Kew in je istočasno ugasnil kakor svečka v vetru. Samo Bog ve, kaj vse mu je bilo s tem prizanešeno v življenju. **Dragec** je bil pokopan v četrtek po veliki noči (18. aprila) na keilorsko pokopališče.

● Kar preveč imen naenkrat za našo MATICO MRTVIH. Zato naj raje pogledam, kaj smo v zadnjem času napisali v krstno knjigo: Dne 24. marca je

bil v naši cerkvi krščen **Daniel Steven**; iz South Blackburna sta ga prinesla **Martin Majerič** in **Helena r. Baranja**. — 30. marca je krstna voda občila **Jožefa Pavla**, ki ga je dobila družina **Jožefa Nagy** in **Marije r. Horvat**, Tullamarine. — 7. aprila je bil krst **Sonje Ivane Anc**; razveselila je družino **Pavla Gustinčiča** in **Liljane r. Jelenič**, East Keilor. Isti dan je bila krščena tudi **Suzana Marija**, hčerka **Ivana Snjariča** in **Dragice r. Furlan**, Kew. — Na velikonočno nedeljo (14. aprila) je bil slovenski krst v cerkvi Sv. Družine v Bell Parku (Geelong): **Anton Štefanič** in **Marija r. Ugrin** bosta svojo hčerkico klicala za **Tanjo Natašo**. — Istotam je bil krst tudi 27. aprila: prav rad in brez joka je sprejel krstno vodo **Karlo Teodor**, novi prirastek v družinici **Karla Berginca** in **Josice r. Markov**.

Vsem družinam naše iskrene želje, da bi jim otroci rastle v zdravju in pridnosti. Tudi dolžnosti seveda ne bo manjkalo, da bo tako krstna milost pogнала svoje bogate sadove.

● Tudi poročna knjiga je za nekaj imen bogatejša: Dne 23. marca sta si pred našim oltarjem obljubila zakonsko zvestobo **Zmagoslav Kozelj** in **Emma Leban**. Ženin je bil rojen in krščen na Vrhniki, nevesta pa je iz Radohove vasi (župnija Pivka) in je komaj nekaj let stara s starši dospela v Avstralijo. — 30. marca sta se srečala pred oltarjem **Anton Brne in Cvetka Uršič**. Oba sta prišla kaj mlada v Avstralijo, Cvetko poznano iz naših prvih mladinskih predstav. Ženin je iz Podgraj, nevesta pa iz Kanala na Soči. — Na velikonočni ponedeljek (15. aprila) sta si podala roke **Anton Zrimšek** in **Olga Schober**. Ženin je doma z Velike pristave in krščen v Šmihelu (Dolane), nevesta je bila rojena in krščena v Mariboru. — 20. aprila sta se poročila **Stanko Gregorič** in **Ida Zakšek**. Ženin je doma iz Istre (Cerovlje), nevesta iz Podbrezja (Maribor).

Vsem naše iskrene čestitke! Zanimivo, da so vse štiri neveste že mlada generacija naših priseljenih družin. V čast jim je, da vse še prav lepo obvladajo slovenski jezik.

● Velikonočne praznike smo kar lepo obhajali. Kljub deževnemu vremenu na veliko soboto se je zvečer zjasnilo in smo mogli imeti obrede z mašo vigilije ter procesijo vstajenja na dvorišču pri votlini. Enako je bila tudi glavna maša velike nedelje na prostem.

Udeležba je bila lepa, spovedi in obhajil kar visoko število, kar me najbolj veseli. Prirščna zahvala vsem, ki ste našemu verskemu središču poklonili svoj velikonočni dar. Letošnja vsota je znesla \$1,161.37.

Nabirka velikega petka za vzdrževanje svetišč Svete dežele je prinesla \$46.87. Za postno nabirko Project Compassion po šparovčkih pa smo letos nabrali \$184.26. Ta vsota še ni končna, ker družine šparovčke še vedno prinašajo. Bog plačaj vsem!

● Na nedeljo 31. marca je Društvo sv. Eme priredilo piknik za starše in otroke Slomškove šole. Jutro je bilo

kislo in deževno, a ko so avtobusi prišli na našo izletno tačko You Yangs pri Geelongu, je bilo kar fletno: ne vročine in ne mraza, pa tudi vetra in dežja ne. Otroci so se naletali, nekateri tudi naplezali po skalah, čevapčiči so bili odlični. Se je pa ves piknik proti pričakovanju "malo drugače obrnil": Brožičev osemletni Jožek se je izgubil v goščavi, ko se je premislil z ostalo skupino doseči vrh. Izgubil je smer in tako nam je vse popoldne poteklo v kaj zanimivem (žal tudi zaskrbljenem) iskanju. Že je kazalo, da bodo morali moški ostati za večer tam in pomagati policiji, ko je Joška o mraku policijski avto pripeljal do skupine. Našli so ga na cesti skoraj tri milje od nas . . . Vesela pesem je zadonela, smeh se je vrnil na obraze in prav dobro razpoloženi smo se vračali proti Melbourneu. Konec dober — vse dobro!

"Vidiš, ker smo molili, je pa Bogec Jošku pomagal, da smo ga našli", je gospa Tončka poučila hčerko Anito. Brihtna bučka pa je hitro odgovorila: "Ja, pa tudi športni čevljički so mu pomagali, da je lažje hodil . . ." Anita že dolgo pesti mamo za športne čevljičke, ki so danes v modi in jih je nosil tudi Jožek. Zdaj je imela priliko pristaviti svoj piskrček in "okrog vogala" zopet omeniti mamici svojo "nujno potrebo". . . Če ji je uspelo prezentirati mamico, da so poleg molitve imeli tudi čevlji svoje pri iskanju Joška, pa ne bi znal povedati.

● O letošnji MATERINSKI PROSLAVI bom moral poročati prihodnjic. Mamice bodo v nedeljo počastili gojenci Slomškove šole z nastopom, članice Društva sv. Eme pa z zakusko. Da bo prijetno domače kot na vseh naših prireditvah, o tem sem prepričan.

● Očetje, ki med poukom v Slomškovi šoli okrog cerkve čakajo na svoje otroke, se bodo kmalu lahko zabavali z balinanjem. Balinišče za cerkvijo sem že parkrat omenil, zdaj pa bo postal dejstvo. Skupina članov PLANICE ga bo napravila pod vodstvom Pavleta Sedmaka in se vsem za uslugo že zdaj iskreno zahvaljujem.

● Z junijem bomo začeli na vsako tretjo nedeljo v mesecu v Baragovi dvorani DOMAČE POPOLDNE S PLESOM. Od 3—6 ure. Prilika bo tudi za plesni pouk. Vstop ima mladina od 16. leta dalje, pod tem letom le s spremstvom. Odgovornost sprejemamo le za mladino, dokler je v dvorani. — Nudimo lepo priliko, da se slovenska mladina sreča in spozna ter tudi poveseli. Prvi datum je torej 16. junija. VABLJENI!

● Večerno mašo bomo imeli na VNEBOHOD (četrtek 23. maja, zapovedan praznik), na praznik MARIJE POMAGAJ (petek 24. maja) in na petek 31. maja (praznik Marijinega obiskanja), ko bomo zaključili letošnje šmarnice. Večerna maša bo kot običajno tudi na prvi petek v mesecu, 7. junija. Pridite!

● Adelaida ima redno slovensko mašo 26. maja ob štirih popoldne v Hindmarshu, Berri pa naslednji dan, v ponedeljek zvečer. — Tasmanske Slovence bo duhovnik obiskal zadnji teden junija. Slovensko mašo bodo imeli na nedeljo 30. junija v Hobartu (Moonah, ob šestih zvečer). Povejte o obisku še drugim!

MED DUHOVNO OBNOVO dne 26. in 27. avgusta 1972 se je rodila ideja, naj bi se žene povezale v krožek, ki bi bil karitativna veja našega verskega centra v Kew. Tako je nastalo naše **Društvo sv. Eme**, jaz pa izbrana za prvo voditeljico.

Naše prvo delo je bilo organiziranje članic. Kar lepo število marljivih sodelavk je napravilo naš krožek živahan in razgiban. Vedele smo, da je pred nami Kongresno leto, prihod škofa dr. Leniča z ostalimi gosti, sveta birma in vse ostalo s tem v zvezi. Torej dela za pridne ženske roke dovolj.

Prevzele smo kuhinjo Baragove dvorane pod cerkvijo, kjer smo ob raznih prilikah za skromne cente delile kavo, v vročih dneh sladoled in brezalkoholne pijače. Redna aktivnost te vrste je prišla v poštev zlasti vsako drugo nedeljo po deseti maši za starše otrok Slomškove šole, med pavzo pa za otroke. Na naši skrbi je bila tudi zakuska ob priliki birme. Izvedle smo v teku leta dva koncerta - s preko štirideset

nastopajočimi otroki in dva srečolova, za katere smo posrečene dobitke ročnih del povečini same napravile. Veliko je bilo skrbi in priprav za Slovensko razstavo v lanskem avgustu, ki je lepo uspela. Organizirale smo Bar-B-Q na igrišču za cerkvijo in sodelovale pri šolskem izletu. Kar veliko aktivnosti za prvo leto.

Vseh dohodkov v tej dobi je imelo Društvo sv. Eme \$1,037, izdale pa smo za razne izdatke, nakupe in pomoči \$723.00. V blagajni je torej ostalo \$314.00.

Iz gornjega poročila je razvidno, da je zavetnica sv. Ema držala obe roki nad nami. Lahko še dodam, da nam je bila tudi sestra Ema vedno blizu in v pomoč. Bogu hvala za vse, pa tudi vsem sodelavkam, ki so mi v začetem letu tako velikodušno pomagale. Bog povrni vsem!

Dne 17. februarja letos je bila izvoljena nova voditeljica, nam vsem dobro poznana in priljubljena gđc. Francka Anžinova. Njej in Društvu želim obilo uspeha v bodoče!

Antonija PLESNICAR

Izpod Triglava

NOVI ODLOK o javnem pogrebnem obredu pripravljaja ljubljanska mestna skupščina, kakor beremo v verskem listu DRUŽINA. Izraženo je upanje, da se bodo "pred dokončnim sprejemom obrednika" posvetovali tudi s posameznimi zastopniki verskih skupnosti. Saj so mnogokrat novi odloki lahko na lep način izražene prepovedi in zapreke, ki otežkočajo duhovniku vršiti svojo dolžnost. Članek omenja, da je pod besedo "insignije" v novem odloku verjetno mišljen tudi "tolikokrat sporni križ", ki je nekaterim očitno celo pri cerkvenem pogrebu odveč . . .

PODZEMSKIH JAM je v Sloveniji, na Tržaškem krasu ter v Benečiji raziskanih blizu 150. Na Tržaškem in Benečiji jih je 50, v Slovenskem primorju 26, v slovenskem delu Istre 6, v Pivški kotlini 19, na Gorenjskem 12, na Štajerskem 12, na Dolenjskem 21 in na Koroškem 2. V vseh so našli ostanke, ki pričajo, da so po teh votlinah našli zavetje bivši prebivalci naše domovine. Največ jamskih najdb je iz bakrene dobe (3500—2000 let pred Kr.), nato slede rimske in staroslovanske najdbe. Med temi jamami so najbolj poznane Potočka zijalka na Olševi, Ajdovska jama pri

Brežicah, Ciganska jama nad Podnartom in Jarčja jama na Vipavskem.

ORGANISTI so imeli takoj po vojni doma kaj težaven položaj. Nekdanje orglarske šole ni bilo več in bogata kultura našega cerkvenega petja je tonila v nevarnosti, da popolnoma zamre. Iz leta v leto pa se stanje izboljšuje. Orglarska šola je spet zaživela, pa tudi z raznimi tečajmi seznanjajo organiste o novem bogoslužju ter sodelovanju v besedi in pesmi. Zadnjega tečaja te vrste v februarju (uporabljali so prostoro teološke fakultete v Ljubljani) se je udeležilo 86 organistov iz vse Slovenije.

40-LETNICO prvih skakalnih tekem v Planici so letos počastili s tem, da so priredili od 15. do 17. marca na velikanki pod Poncami polete najboljših skakalcev na svetu in seveda domačih prvakov. Slovenija je že pred vojno prodrila v svetovno javnost prav po zaslugi te največje skakalnice. V teku let so jo znova povečavali in dosegla je priznanje za največje svetovne rekorde na tem polju športa.

RIBNICA se je zopet postavila in poudarila domovini, da je tudi s Prešernom "v Zlahti". Na Štekljakovi hiši, kjer je svoj čas stala prva ribniška šola, so 8. februarja odkrili spominsko ploščo. Tu se je namreč šolal mladi Prešeren. Iz Gorenjske ga je vzel k sebi v Ribnico njegov stric duhovnik ter mu pomagal v šole. Prešeren je bil v Ribnici za svojo marljivost nagrajen z vpisom v Zlato knjigo.

TOLMINU grozi črna bodočnost, če bo šlo tako naprej: v zadnjih tridesetih letih se je na Tolminskem število prebivalstva zmanjšalo za tretjino. Vsako leto se odseli 250 ljudi. Od 20.000 prebivalcev jih je polovica zaradi starosti nesposobna za delo. Predvojna

Številka 80% prebivalcev živečih od kmetij se je skrčila na današnje 13%.

Pa je še več slovenskih krajev, ki takole padajo s številom prebivalstva. Edino boljši pogoji zaslužka v domačih krajih bi ustavili žalosten razvoj v propast.

SICER SMO v Avstraliji vajeni raznih hipijevskih skupin, to poročilo pa je iz Slovenije: V Tacen pod Šmarno goro se je pred nekaj leti priselila skupina mladih v pisanih oblačilih, z dolgami lasmi, s kitarami in s knjigami v culicah. Bili so nekaka "družina", prava hipijevska skupina, ki si je po svoje uredila življenje, po svoje pobarvala stanovanje, si kuhala čaj in mleko pri odprtem ognju ter običajno tiho in mirno posedala. Tudi mimoidočim so radi ponudili svoj čaj. Sosedje so bili z njimi kar zadovoljni, saj nikoli niso ničesar vzeli ne da bi jih prej vprašali. Vse imetje je bilo skupno in tudi otroci, ki so se jim rodili, so bili skrb vseh. Kar na lepem pa so se mirno in tiho razšli neznanokam. Izgleda, da so končno le prišli do spoznanja, da otrok in družina vsekakor zahtevata urejeno življenje.

DESETO OBLETNICO svoje umestitve za ljubljanskega nadškofa je 6. aprila praznoval dr. Jože Pogačnik. Ob tej priliki je prejel čestitke tudi od papeža Pavla z željo, da bi bil deležen "še večje pomoči, razsvetljenja in tolažbe".

Breme škofovske službe ni lahko že samo po sebi: pokoncilski čas je prinesel še več odgovornosti, saj je uvajanje koncilskih reform združeno z mnogimi problemi, ki jih prejšnji, "mirni" čas ni kazal. Če moraš pri vsem tem še paziti na vsako svojo besedo, na vsak svoj korak, da ti ne očitajo "verske nestrpnosti", "protijudskega zadržanja" in podobno, je breme gotovo dvojno in prinaša nove napore. Prav je, da se nadškofa tudi izseljenci spominjamo v svojih molitvah.

UMRL JE LUKA KRAMOLC, priznani skladatelj, zlasti pa znan kot zbiratelj in prireditelj koroških narodnih pesmi. Bil je rojen Korošec, doma iz gorske vasice Šentanel nad Prevaljami. Tudi za slovensko cerkveno pesem je v življenju mnogo storil. Izdal je nebroj zbirk in rešil mnogo narodnih in tudi cerkvenih pesmi, ki bi šle drugače v pozabo. Bil je globoko veren, vedno vedrega značaja, poln pristnega kmečkega humora in do zadnjega čil ter delaven. Z njim je naš narod izgubil velikega kulturnega delavca, ki ga bo težko kdo mlajših nadomestil.

"**CIVILNI KRST**" so uvedli na mariborskem matičnem uradu. Gre za poskus nadomestka krsta v cerkvi, da bi staršem nudili s svoje strani vsaj nekaj ceremonialnega blišča, krščanskemu obredu pa vsaj nekoliko odvzeli pomen in privlačnost. Pravijo, da je precej podoben cerkvenemu obredu. Ob navezovanju trobojnice je izrečena pomembna formula krsta: "Živi zanj in nosi jo v svojem srcu skozi vse viharje življenja!"

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete **TAXI TRUCK**
za selitev in podobno,

se boste z **MAKSOM HARTMANOM**
po domače pomenili za čas prevoza,
delo pa bo opravljeno dobro
in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah

kličite Maksovo številko doma: 850 4090

Če in v koliko jim bo s tem uspelo izpodriniti cerkvene krste otrok vernih družin, je zelo dvomljivo. Morda pri mlačnejših, ki jim tudi krst v cerkvi ne pomeni več kot zunanja slovesnost, tradicija, nekaka folklor. Cerkev zadnji čas zelo poudarja, da to s strani staršev ni dovolj: krst prinaša tudi resne dolžnosti za bodočnost in versko vzgojo otroka. Sprejem teh dolžnosti je pogoj, da otrok krst sploh more sprejeti. Nesmisel mu je naložiti breme, ki ga brez resne verske brige staršev ne bo mogel nositi kasneje v življenju.

NA MEJI ITALIJA-SLOVENIJA je nedavno zavrelo. V Rimu se še niso sprijaznili z izgubo Slovenskega Primorja v minuli vojni in smatrajo, da ga ima Slovenija oz. Jugoslavija le v "začasni upravi". Italijansko zunanje ministrstvo vsa leta to poudarja ob sleherni priliki. Verjetno so zadnja poročila o morebitni sovjetski zasedbi Jugoslavije povzročila, da je Italija nenedoma opazila na ozemlju bivše cone B napise "SRS" in "SFRJ" ter jih v posebni noti Belgradu označila kot "kršitev sporazuma".

Na nesmiselnost odpiranja vprašanja takoimenovane cone B je pokazal milanski Corriere della sera in svetoval: "Italijanska vlada bi morala imati pogum dokončno urediti pravni položaj cone B, kjer — in to je nesporno dejstvo — živi 6,000 Italijanov ter 80,000 Jugoslovanov."

Urarsko in zlatarsko podjetje:

ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno. Sydneyški rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

MESTO OZNaNJENJA

Poslan z nebes je angel
na širni grešni svet,
k brezmadežni Devici
tja v mesto Nazaret...

Tako poje naša stara cerkvena pesem. Preprosto govori o skrivnosti božjega učlovečenja, ki je neznatno vasico Nazaret povzdignilo med najbolj poznane kraje sveta.

Lepo mesto NAZARET leži v severnem delu Palestine, v Galileji. Po današnji cesti je oddaljeno od Jeruzalema 140 kilometrov, v Jezusovem času pa se je vijugasta kolovozna pot verjetno še bolj vlekla. Saj takrat prave zveze z ostalo deželo Nazaret skoraj ni imel, tako je bil "Bogu za hrbtom".

Danes šteje mesto 10.000 prebivalcev. Med njimi sta dve tretjini kristjanov, ostali so muslimanski Arabci. Nahaja se v državi Izrael. Je pa zanimivo dejstvo, da v obeh tisočletjih v njem v glavnem niso živeli Judje in jih razen oblasti tudi danes v Nazaretu ni.

V času Gospodovega oznanjenja je bil Nazaret vse prej kot lepo mesto: bil je navadna brezpomembna palestinska vas, ki ni imela nikake zgodovine. V stari zavezi naselje ni omenjeno niti enkrat, pa tudi drugi takratni zgodovinski viri o njem molče. Vendar o starosti naselja pričajo arheološka izkopavanja okoli starodavne cerkve Oznanjenja: odkrila so mnogo umetno izkopanih votlin na pobočju griča. Nekatere imajo surovo obdelane stene: uporabljali so jih za shram-

V času obiskanja...

be. Druge udobnejše in s preprostimi dozidki v ospredju pa so služile za stanovanja. Ostale razvaline v Nazaretu pričajo o nizkih, štirioglatih hišicah iz ilovice, mešane z rezanico, ki so bile raztresene po oljčnih nasadih. Mnogi v dvoje razdeljeni prostori kažejo, da je polovica stavbe služila živini, polovica pa ljudem. To je med preprostimi Palestinci na podeželju še danes v navadi.

V Jezusovih časih je po vsej verjetnosti Nazaret obsegal le vzhodni del današnjega mesta, to je visoki del na pobočju, ki je obrnjen proti Ezdrelonovi dolini. In ker vemo, da so v stari Palestini nastajala naselja vselej ob kakem izviru, ki je dajal prebivalcem zaželeno pitno vodo, tudi v Nazaretu ne iščemo zaman studenca. Še danes je v dnevni uporabi in se imenuje "Marijin vodnjak" — v tistih časih verjetno edina nazareška mikavna stvar za žejne karavane, ki so potovale **od mimo**.

Že v času cesarja Konstantina je sv. Makarij na kraju Oznanjenja zgradil cerkvico, ki pa so jo kasneje porušili Saraceni. Zgradili so novo ter jo v teku stoletij prezidali. V votlini pod glavnim oltarjem je krščansko izročilo vsa stoletja gledalo preprosto izbo, v kateri je angel oznanil Mariji, da je bila izbrana za božjo Mater. Tu je leta 1219 klečal ves zamaknjen sv. Frančišek, ki je za svoj red sprejel v varstvo svete kraje in jih frančiškani oskrbujejo še danes. Ta kraj je v teku stoletij obiskalo na milijone romarjev, da so počastili mesto, kjer je Gospod stopil na zemljo.

V zadnjih letih (graditi so jo začeli kmalu po vojni) je v Nazaretu zrastle nova veličastna cerkev skrivnosti Oznanjenja v čast. O njej smo poročali v zadnji številki MISLI, da bo v svojo steno dobila tudi mozaično sliko slovenske Marije Pomagaj, ki bo odkrita in blagoslovljena prihodnje leto v maju. Zanj po vsem svetu zbirajo slovenski izseljenci.

Poleg frančiškanov, ki skrbe za svetišče in romarje, so v Nazaretu tudi mnogi drugi moški in ženski redovi. Oskrbujejo več cerkva. Ne daleč od cerkve Oznanjenja stoji cerkev sv. Jožefa, po izročilu na kraju, kjer je nekoč stala delavnica

"Ampak blizu NOVE ZAVEZE bo treba le ostati, ali pa nismo več kristjani. . ." Zadnji stavek p. Bernarda bralcem MISLI.

božjega rednika. V Nazaretu je ohranjena tudi ona mala in nepomembna sinagoga, v katero je zahajala sveta Družina k branju in razlagi svetega pisma. Danes služi za župno cerkev grko-katoličanom. V tej sinagogi je Jezus nekoč razlagal besede preroka Izaija o pričakovanem Mesiju, kakor beremo v evangeliju. Pa je moral slišati mrmranje Nazarečanov, kaj si vendar domišljuje, saj poznajo njegovo mater in očeta ter je samo "tesarjev sin". V jezi so ga odvedli iz naselja, da bi ga strmoglavili v prepad. Ta kraj blizu Nazareta se danes imenuje "Hrib strmoglavljenja". Ne daleč od sinagoge stoji starodavna cerkvica, ki se imenuje "Gospodova miza". V njej je mizi podobna skala, o kateri govori izročilo, da je Gospod enkrat med vstajenjem in vnebohodom tu z apostoli obedoval, dasi evangeliji o tem ne poročajo ničesar. Pod enim izmed nazareških samostanov, kjer je svoj čas stala bizantinska, kasneje križarska, danes pa stoji moderna cerkev, so odkrili veliko judovsko pokopališče z značilnimi kamnitimi grobovi. Ker je to edino starodavno pokopališče Nazareta, brez dvoma moramo sklepati, daje bil tu pokopan sveti Jožef.

V enem izmed zgoraj opisanih preprostih bivališč Nazareta je živela Marija. Mirjam bi se njeno ime glasilo v hebrejščini, v njenem času pa je bila prvotna izgovorjava po vsej verjetnosti že spremenjena v Marjam. Devica je bila zaročena mladeniču Jožefu, oba pa sta bila iz Davidove rodovine. Ne smemo se čuditi, da so potomci nekdanj tako slavnega kraljevega rodu bivali v tej neznatni vasici, ki je bila povrh še tako daleč od zibelke rodovine, od Betlehema. Že mnogo stoletij je živel Davidov rod skrito in skromno. Verjetno je bilo prav preprosto zasebno življenje povod, da so se potomci rodovine oddaljili od prvotnega središča. Mnogi so se naselili po različnih palestinskih krajih, kamor jih je pač napolnil zaslužek. Pri tem pa po svojem orientalskem

čutu za tradicijo gotovo niso nikoli pozabili vezi, ki so jih vezale na prvotno domačijo.

Zaroka je bila pri Judih pravilna in popolna zakonska pogodba; zaročenka je bila po postavi prava žena in zaročenec pravi mož. Ostala pa sta po običaju še nekaj časa (do enega leta), vsak pri svojih sorodnikih, da sta si medtem pripravila stanovanje in družinsko opravo. Poroko pa so obhajali s tem, da so nevesto po zaročni dobi pripeljali v ženino hišo.

Dekle so navadno v Palestini (in jih po mnogih deželah Orienta še danes) zaročili, ko ji je bilo komaj dvanajst ali trinajst let. Torej so jo pripeljali na novi dom nekako med trinajstim in štirinajstim letom. Nobenega vzroka ni za misli, da bi bila Marija izjema: komaj toliko je bila verjetno stara, ko se ji je prikazal angel. Zaročenec je imel navadno 18 do 24 let, zato je bil gotovo tudi Jožef takrat pri teh letih.

Marijin vodnjak v Nazaretu

v
NASI
ZDRAVILNI
VRELCI

Geološka katastrofa
— slovenska krasota (VII.)

STANKO OZIMIČ, B.Sc. (Geology),
B.M.R. Canberra, A.C.T.

SLOVENIJA velja za deželo, ki je zelo bogata po svojih slatinskih vrelih, raznih mineralnih vodah in pa toplicah. Dolgo vrsto imen bi lahko našteval, ki so znana tudi tujcem, ne le nam. Nekateri naši zdravilni vreli so znani daleč v zgodovini. Saj so jih našli in izrabljali že Rimljani, ki so gradili svoje ceste proti severni Germaniji in vzhodni Panoniji ter po ozemlju današnje Slovenije ustanavljali svoje vojaške postojanke. Ko so deželo naselili v šestem stoletju naši predniki, so se začeli takoj posluževati tudi tega daru tal svoje nove domovine.

Uporaba slatinske vode je v domovini zelo visoka — večinoma jo uživajo kot okusno osvežilno pijačo. Domačim pivcem kjer koli v domovini, pa tudi tujcem je kaj všeč naš "špricar" — mešanica vina in slatine.

Ko sem začel zbirati gradivo za tale moj članek, sem se mimogrede spomnil, da še nikjer nisem zasledil kake pesmi, ki bi omenjala naše mineralne vode. Nehote sem zastavil pero in tole je prišlo na papir:

SLOVENSKE SLATINE

ROGAŠKA res je dobra
za križ in pa glavo,
in **RADENSKA** pomeša
se z vinčkom prav lepo.

Je **ČATEŠKA** okusna,
zdravilna za srce,
atomska v **PODČETRJKU**,
pri **PTUJU** nova vre.

Prav vse vam priporočam,
a tole naj priznam:
zdravilne so, četudi
jim vinca ne dodam . . .

Slovenski literati mi bodo že oprostili. Sem pa učencem kamnin in se zavedam, da kake Prešernove nagrade za svoje verze ne bom zaslužil. Kažejo pa le mojo ljubezen do vsega, kar je v zvezi s kamnini. Če bi naše slatine, mineralne vode in toplice ne bile v zvezi s kamni, bi o njih najbrž ne pisal. Tako pa bi vam rad le po domače razložil, kaj so te vode, kako so nastale, kaj imajo v sebi posebnega in kako dolgo nas bodo svežile — v nekaj stavkih bo pred vami vsa njihova geološka zgodovina.

Najprej moram bralce spomniti na to, da so v globinah našega planeta stopljene kamnine. Geološki izraz za to tekočo maso sem že v enem prejšnjih člankov omenil: pravimo ji **MAGMA**. Včasih privre na površje Zemlje skozi žrela vulkanov. Ko se ohladi, se skristalizira in strdi v kamnino.

V gotovih primerih podzemeljske sile niso dosti močne, da bi magmo potisnile na površje. Ostane nekaj kilometrov pod površino in se tam počasi ohlaja. Kamnine, ki ji branijo izbruh, vroča magma naravno segreje; če vsebujejo snovi, ki se v topli vodi hitro tope, je v tem začetek mineralne vode.

Ko se magma ohlaja, izpušča tudi pline, navadno žveplene. Ako vsaj ti plini najdejo pot na površje, zavisi od tega, če je v kamnini med njimi in površjem kaj razpoka. Skozi razpoke bo plin prihajal na dan kot razne vrste gejzir, kot pravimo takim izvirom. Če pa bo ostal v globočini, se bo iz njega končno skristaliziral mineral, ki pa bo ostal v plinski formi.

Da se vrnemo k mineralni vodi in njenemu postanku: zavedati se moramo, da v notranjosti Zemlje ni vode. Vsa voda, ki je v zemlji in iz nje izvira, pride tja kot deževnica. Ko dež pade na zemeljsko površino, pronica skozi razpoke v globino. Kako globoko pride, zavisi od kamnin. Če so špranje zelo glo-

boke, potem bo voda naravno pronicala v velike globočine.

Vzemimo primer, da pod plastjo nekaj kilometrov apnenca leži velika količina magme, ki se pod tem apnenec ohlaja. Kot vemo, ima ravno apnenec lahko globoke razpoke. Voda pronica do globočin, kjer se bo ob vročini magme tudi sama segrela. Če je vročina previsoka, se bo voda seveda takoj spremenila v paro. V tej obliki se bo hitro vrnila po razpokah nazaj proti površini. Na tej svoji poti se bo v višjih legah, kjer je temperatura nižja, ponovno spremenila v tekoče stanje in prišla na površje kot topli vrelec. A v tem primeru še ne gre za mineralno vodo. Ko se je namreč voda v globinah spremenila v paro, je s tem izgubila vse svoje mineralne snovi. Isto kot morská voda, ki izhlapi, pusti za sabo sol in gre v ozračje v obliki čistih hlapov, ki se ohlajeni spremenijo v čisto vodo (H₂O). Naj tu omenim, da ima morská voda moč topiti kamnine, nima pa moči držati v sebi več elementov kot jih že vsebuje. Z njimi je že prebogata. Kemijska formula morske vode je tako dolga, da bi moral zanjo verjetno uporabiti dolžino cele tiskane vrste.

Mineralno vodo ustvarja deževnica, ki pronica skozi kamnine, topi njihove elemente in jih zadrži v sebi. Če se v globini segreje na pr. samo do 80°C ter se ne spremeni v paro, se s tem začne eden najvažnejših potekov mineralizacije vode. Taka voda priteče na površje bogata mineralnih snovi, pa naj bo še topla ali pa se je že popolnoma ohladila. Ni več običajna deževnica, čista voda ali mehka, kot ji pravimo, ampak zdaj ji po domače pravimo trda. Koliko in kakšne elemente vsebuje, zavisi seveda od kamnin, skozi katere je tekla in jih topila.

Moški se na razliko med mehko in trdo vodo ne razumejo preveč. Ženski svet pa mi bo rad potrdil, da rajši pere v mehki kot pa trdi vodi. Zakaj pa? Ker ima mehka, čista voda večjo moč sprejeti umazanijo, ki je prav za prav tudi sestavina raznih elementov. Torej bo lepše oprala. Tudi je znano, da je za telesno umivanje mehka voda mnogo boljša; mnogo lepotic uporablja deževnico, ker se je izkazala uspešnejša za lepoto obraza. Vsaj tako beremo včasih v kakem časopisnem članku o kozmetiki obraza.

Kako pa voda iz zemskih globin privre na dan? Kar vzemimo primer, ko hočete, da vam voda v loncu zavre. Fizični zakon je, da vročina razširja vse elemente, torej tudi vodo. S segrevanjem je voda tudi

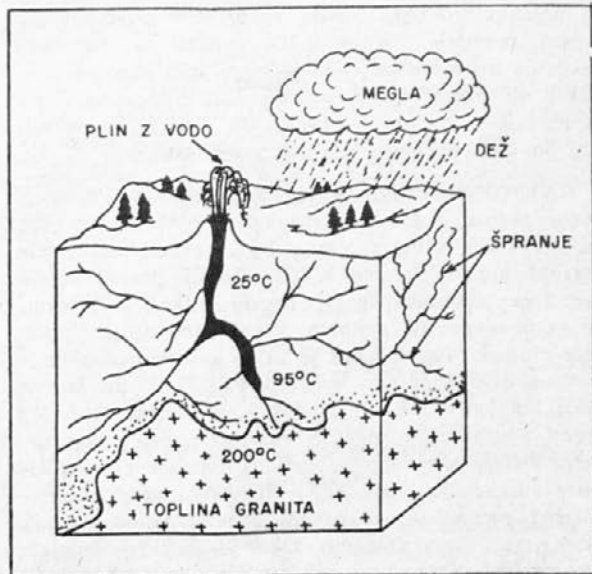
SKICA prikazuje primer gejzira, ki je skoraj vedno izvir z večino pare in malo vode. Vodo greje v globini magma granita. Temperatura se manjša proti površini. Količina pare zavisi od vročine kamnin v globini in pa seveda od razdalje do zemeljske površine.

lažja. En liter vode segret na 80°C bo tehtal 7% manj kot pa liter vode segret le na 10°C. Zato segreta voda sili navzgor in da na dnu lonca mesto mrzli, dokler se tudi ta ne segreje in sili navzgor. Ta potek se imenuje konvektivni proces. Prav isti zakon velja, ko deževnica pronica v globino, se tam segreje in po konvektivnem procesu vrača nazaj na površje zemlje. Kot smo omenili prej, med gretjem topi kamnine in sprejema iz njih različne minerale, ki jo s tem spreminjajo v mineralno vodo. Včasih se na poti do izvira že popolnoma ohladi. Četudi pri tem pridobi na težo, nazaj ne more več, ker jo potiska navzgor topla voda pod njo.

Druge vrste mineralnih vod pridejo na površje skozi razne pline, ki prihajajo iz globočin. Ko sem bil študent Industrijske šole v Ravnah na Koroškem, se spominjam, da smo imeli v bližini mali izvir, ki je domala petdeset metrov okrog smrdel po žveplu. Nekajkrat sem v žeji njegovo vodo prehitro pil; dobil sem toliko žveplenovega plina v nos, da sem pomalo krvavel. Voda tega izvira je bila zelo dobra kot pijača pred kosilom — kot nalašč za apetit. Po njej si zlahka pojedel že enkrat toliko kot običajno.

Najbolj znane in priljubljene slatine so n. pr. kot naša Radenska, ki vsebuje precejšnjo mero raztopljene karbonata v plinski formi. Ko ta plin zapušča vodo, jo nekako poživijo in dela iz nje zares osvežilno pijačo.

Trajanje teh izvirov je lahko tudi samo začasno. Kak zemeljski potres, premik podzemskih plasti lahko zamaši razpoke, skozi katere pronica voda v globino — in izvira je konec. Prav tako se topli izvir s časom lahko ohladi, a to se ne zgodi v človeški življenjski dobi. Toplina pod zemljo se ohlaja zelo

Tudi Dolenjske Toplice so znano zdravilišče

Z Vseh Vetrov

VOLILNI GOLAŽ jemo te dni v Avstraliji. Hitreje se je skuhal, kot smo pričakovali in kaj bo pokazal na 18. maja, je danes težko reči. Opozicija je obljubila precej, zlasti pošteno zavoro inflaciji; Whitlam v imenu svoje vladne stranke ponavlja: Premalo časa ste nam dali v teh mesecih. Dajte nam "fair go", da pokažemo, kaj zmoremo za Avstralijo... Opozicija dokazuje, da je Delavska stranka pripeljala Avstralijo že v teh mesecih na rob prav na vseh glavnih poljih, od mineralov in energije pa do obrambe in zunanjih zvez.

Značaj avstralskih volivcev je svojevrsten, četudi se z mešanico toliko števila emigrantov povojnih let precej spreminja. "Samo da bo v papu na razpolago pivo, pa mi je vseeno, kdo je na vladi", sem nedavno slišal od nekoga. Drugi pa je pristavil: "Vseeno ti pa le ni, kakšna bo njegova cena..." Prvi je obmolnil, kaj bo volil, pa ni povedal, Pa tudi drugi ne.

RAYMOND BURR, znani filmski igralec in nam vsem poznan zlasti iz serije televizijskih filmov kot advokat-detektiv Perry Mason, bo v novem filmu predstavljal papeža Janeza XXIII. Četudi protestant, je srečal nepozabnega papeža najmanj šestkrat v življenju in ga je njegov lik dodobra očaral. Med drugim pravi tole o njem: "Papež Janez je bil po vsej verjetnosti najpomembnejši človek po Kristusu. Prislunilo mu je več ljudi kot kateremu koli človeku v zgodovini. Če si se srečal z njim, te je njegova osebnost popolnoma prevzela. Veliko dežel sem obhodel in marsikje niso vedeli povedati, kdo je Nixon, kdo angleška kraljica ali italijanski predsednik — papeža Janeza, pa so poznali prav vsi... Sprašujete me, zakaj je imel tako močan vliv na ljudi. Odgovor je sila preprost: Janez XXIII. je

počasi in bi občutna sprememba potrebovala milijone let.

Vsekakor je pojav mineralnih vod, slatin in toplih za našo domovino zelo važen. Tisoči turistov obiskuje naše vrelece, nekateri ostajajo po cele tedne v naših zdraviliščih. Rogaška Slatina ima na primer kar štiri bazene z vodo različne naravne topline in različno vrsto kemijske sestave toplih vod. Poleg tega vemo, da Slovenija izvažata letno na milijone litrov vseh vrst slatin na vse konce sveta.

Kar priznajmo, da smo tudi na to slovensko bogastvo lahko ponosni. In upam, da sem bralce prepričal, da so tudi ti naravni zdravilni vreleci rezultat geološke katastrofe, ki nam je poleg krasote planin in dolin naklonila tudi to za nameček.

bil človek, ki je verjel v Boga in v ljudi. In Bog in ljudje so verjeli vanj."

DEMONSTRACIJE so danes povsod moderne. Odkar je Avstralija sprejela novo himno "Advance Australia Fair", ki naj nadomesti angleško "God Save The Queen", je eno polje več zanje. Ko se je na koncertu melbournskega simfoničnega orkestra na soboto zvečer (27. aprila) oglasila nova himna, se je obenem dvignil s sedeža 68-letni dr. Neil Cunningham in začel s svojim zategnjenim glasom peti staro. Hitro je dobil med poslušalci koncerta okrog 150 posnemavcev, ki so mu pomagali in skoraj preglašili orkester...

Demonstrantje so spravili v zadrego dirigenta simfoničnega orkestra, ki ni vedel, kaj se dogaja: orkester igra eno, občinstvo za hrbtom mu poje drugo... Najbrž je v srcu po slovensko zarobantil, saj kaj podobnega se ne zgodi vsak dan. Gost-dirigent je bil namreč naš rojak **Bogo Leskovic** iz Ljubljane, ki je pod sponzorstvom ABC na svoji avstralski turneji.

Leskovic žanje kot dirigent svetovno priznanje. Uveljavil se je tudi kot komponist, zlasti s svojim najboljšim delom, simfonijo "Domovina".

SLOVENSKEGA IMENA res nikjer ne manjka: tudi pri ameriški zadevi Watergate ne. Predsednik Velike porote, ki sestoji iz 23 članov, je namreč naš mari-borski rojak **Vladimir Pregelj**, ki je prišel v ZDA kmalu po vojski kot begunec in je zaposlen v kongresni knjižnici v Washingtonu. Delo Velike porote je kaj naporno, dokumentarnega materiala na kupe, — ni malenkostno delo pravično izluščiti zrno od plev. Pred poroto so osebe najvišjih mest v ZDA — le Nixon je poziv Ve-

like porote odklonil sklicujoč se na svojo predsedniško imuniteto, o kateri pa bo odločalo sodišče.

Washington Star News je ob koncu svojega članka o Veliki poroti zapisal: "Dokler bomo imeli moč kot je Vladimir Pregelj, bodo ljudje kot je Richard Nixon v težavah..."

Watergate afera na eni strani kaže vso gnilobo, ki se lahko razbohoti tudi pod krinko demokracije. Po drugi strani pa javna preiskava in iskanje krivcev zgovorno dokazuje, kaj je svobodni svet. Saj si podobne preiskave v državah totalitarnih režimov ni mogoče niti zamisliti.

HELMETED HONEYEATER — očeladeni jedec medu je ime ptiču, ki ga na celem svetu premore samo naša Viktorija. Je tudi edina ptica, o kateri moremo to zapisati. Živi samo v Yellingbo rezervaciji, 40 milj iz Melbourn — ostalo pa jih ni niči 300. Zdaj se je oblast posebej zavzela za skoraj izumrlo ptico in sklenila žrtvovati zanjo kar dva milijona dolarjev. K 412 akrom rezervacije bodo dokupili še 843 akrov, da bo ptičevo življenje v naravi ostalo nemoteno in uredili bodo druge potrebne stvari za njegov obstoj. Board of Works, ki polaga preko rezervacije odvodne cevi, je med časom gnédenja prenehala z delom, da so imeli ti redki ptiči svoj mir...

Nič nimam proti tej skrbi za skoraj izumrlo ptičko. Mislim pa pri tem le, da smo ljudje dostikrat do živali bolj človeški kot do soljudi. Ko gre za boj proti bedi za pomoč človeštvu v raznih nadlogah, je tako težko najti denar. Dosti je prerekanja pri vladnih sejah, predno nekaj le odštejejo — že zaradi svojega dobrega imena, če že ne iz usmiljenja...

DOSTI JEZE povzročajo šoferjem parkiranje po mestih: vedno več je prepovedi in omejitev vseh vrst. Še več slabe volje je, ko se vrneš k avtomobilu in je na njem zataknen listič, ki pomeni kazen. Brezbrižnemu vozniku te kazni krepko suše denarnico...

V tolažbo vsem tem nam govori zgodovina. V starodavnih zapiskih beremo, da je že sedemsto let pred Kristusom asirski kralj Senaherib izdal prepoved parkiranja na glavni ulici pred svojo palačo. Avtomobilov seveda takrat še ni bilo, konji z vozovi pa so bili za parkiranje še manj pripravljeni. Kdor voznikov se je spozabil, ni dobil listka, naj plača za prestopke globo. Kazen je bila takrat precej drugačna: kdor ni upošteval kraljevega odloka, ga je čakala smrtna kazen. Obesili so ga na poseben drog kršilcev prometnih odredb, kjer je bilo njegovo truplo drugim v opomin, naj bo glavna ulica po kraljevem ukazu brez stoječih vozil...

Na to se spomni, dragi šofer, kadar boš spet zagledal listek na svojem parkiranem avtomobilu!

NIČ NE POMAGA — mrčesa ne bomo menda nikoli spravili s sveta. Vsa sredstva, ki jih uporabljajo proti mrčesu, so se doslej pokazala le delno učinkovita. Proti vsem je mrčes, ki prenaša razne bolezni,

zgradil v sebi odpornost in zmanjšal njih učinek. Prašek DDT je še vedno najbolj uspešen in baje nepogrešljiv v borbi proti komarjem, ki prenašajo malarijo. Znanstveniki pa so ugotovili, da je postalo odpornih proti DDT že 38 prenašalcev bolezni, celo prenašalci rumene mrzlice in spalne bolezni. Tako kar računajo, da bodo tudi komarji slej ali prej proti DDT postali imuni.

Ker imajo vsa ta sredstva več ali manj stranski škodljivi učinek na naravo in človeka, imajo znanstveniki en vzrok več, da bolj in bolj poudarjajo v boju zoper mrčes "biološko orožje": gojiti ribe, ki žro ličinke, iskati zajedalca, glivice in viruse, ki napadajo komarje...

Človek je pri vsem tehničnem razvoju končno le revež. Vse zna in vse poskuša, pa se dostikrat pri tem tudi vara.

AVSTRONAVTI niso za človeštvo nobena atrakcija več. Zadnji trije, ki so se srečno vrnili na zemljo iz Skylaba, še na prve strani dnevnikov niso več prišli. In vendar so imeli za sabo dvanajst hudih tednov kroženja okrog zemlje, ne brez nevarnosti in skrbi. Še se spominjam, kako smo zasledovali uspehe prvih poskusov poletov v vsemirje...

Zanimiva pa je izjava enega izmed astronautov, Williama Pogue. V samotni vsemirja se je "zaljubil v človeštvo", je povedal po pristanku. "Zdaj imam za res rad slehernega posameznika, ki ga srečam..." Daleč je šel iskat to spoznanje — no, glavno je, da ga je našel. Ko bi mogli človeka za človekom poslati v vsemirje za nekaj časa — morda bi bilo počasi le drugače na svetu...

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE, RICHMOND, VIC. 3121

TEL. 42-7417

se priporoča melbournskim Slovincem in slovenakim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

Fr. Valerian Jenko O.F.M.
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

DVA NOVA GROBOVA. — Poročati moram o dveh tragičnih smrtnih slučajih. To pot smrti ni posegla po osebah v visoki starosti. Oba pokojna sta bila v najlepših letih.

Prva žrtev je bil **LUDVIK KOREN**, ki je živel v canberrskem okraju Holt. Preminul je v soboto 23. 3. 1973 v tamkajšnji bolnišnici. Pred smrtjo mu je še avstralski duhovnik iz Manuke podelil svete zakramente za umirajoče. Vzrok smrti so bile telesne pokodbe, ki jih je prejel nekaj dni preje v avtomobilski nesreči.

Pokojnik je bil rojen 10. januarja 1929. v Turnišču v Prekmurju. Leta 1955. se je tam poročil z Barbaro Vegi, ki je po rodu iz Renkovec. Družina je 5. maja 1960. prispela v Avstralijo na ladji "Aurelia" in se naselila v St. Albansu, Viktorija. Pred dvema letoma je pokojnik prišel v Canberro in kmalu nato dobil za sabo ostalo družino. Tu si je postavil dom. Toda ni mu bilo dano, da bi užival sad svojega truda. — Slovenska pogrebna maša za pokojnega Ludvika je bila opravljena v Manuki v sredo 27. marca. Nato smo ga spremili na tamkajšnje pokopališče, kjer čaka dan vstajenja. — Ludvik je prišel v Canberro, ko se je gradil tamkajšnji Slovenski Dom. Rade volje je priskočil na pomoč. Zato se je ob odprtem grobu poslovil od njega predsednik g. Cvetko Falež in se mu zahvalil za njegovo pomoč pri gradnji Doma. Ludvik je bil po poklicu gradbeni delavec. Njegova družina je že eno leto zaposlena v slovenskem Domu v Canberri v kuhinji in pri postrežbi s hrano. Zato je Korenova družina vsem znana in priljubljena. To je pokazala številna udeležba pri pogrebni maši in na pokopališču.

Pokojnik zapušča ženo Barbaro, sina Ludvika ml. (18 let), hčerko Silvano (16 let) in Sonjo (13 let — rojena v Avstraliji).

Druga žrtev tragične smrti je bil 32 letni **VLADO GOMBOC** iz Granville. V nedeljo, 24. marca 1974. je s svojim prijateljem ribaril na morski obali blizu Shellharbourja. Nenadoma je prišel izza njegovega hrba močan val in ga odplaval v morje. Vsi poskusi, da bi ga rešili iz vode, so bili zaman. Vladovo truplo so našli šest dni pozneje.

Pokojnik je bil rojen pri Sv. Juriju v Prekmurju (Rogaševci) 3. marca 1942. Bil je najstarejši v družini šestih otrok: tri dekleta in trije fantje. Pred odhodom v Avstralijo se je poročil z Uršulo Primožič, ki je po rodu iz Tržiča. Med nas sta prispela z letalom 24. 3.

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon kot zgoraj.

1966. Torej je bil za Vladota dan osme obletnice prihoda v Avstralijo obenem tudi dan njegovega odhoda iz solzne doline v boljšo, nebeško domovino. Poleg žene Uršule zapušča tudi osemletno hčerko Olgo, v domovini pa še očeta, brata in sestre; mati je umrla predlaskim prav v času, ko se je Vlado mudil na obisku v domovini. Zaposlen je bil v tovarni Duntlop, Drummoyn. Zadnje leto je živel v Granvillu, kjer si je nedavno kupil hišo. Rad je prihajal v našo cerkev v Merrylandsu.

Pokojnikovo truplo bo prepeljano v rojstni kraj za pokop. Tik pred odpravo trupla bo opravljena sv. maša-zadušnica.

Zenam in družinam obeh pokojnikov naše iskreno sožalje. Naj jim bo Sveti Duh — Tolažnik in Marija, Tolažnica žalostnih, uteha v njihovi žalosti! Spomnimo se obeh pokojnikov v molitvi in pri sv. mašah! R.I.P.

SLUŽBE BOŽJE

V Merrylandsu je slovenska služba božja vsako nedeljo ob 9.30 dopoldan. Pravitako velja za nedeljsko mašo sobotna maša ob sedmih zvečer. Na prve petke, ki so posvečeni Srcu Jezusovemu, je tudi večerna maša ob sedmih in nato litanije Srca Jezusovega ter blagoslov. Večerne maše so tudi na zapovedane praznike in na nekatere važnejše godove.

Wollongong ima slovensko službo božjo vsako drugo nedeljo v mesecu, torej 9. junija, ob 5. popoldan in 14. julija izjemoma že ob 4. popoldan (zaradi nastopa "Minores").

Canberra ima slovensko službo božjo vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 6. zvečer v Garranu. Torej 19. maja, 16. junija. V juliju izjemoma na četrto nedeljo, to je 28. julija.

Newcastle ima slovensko službo božjo vsako peto nedeljo v mesecu, kadar jo mesec ima. Torej 30. junija. Kraj je Hamilton, ob 6.30 zvečer.

Na **VNEBOHOD**, zapovedan praznik, v četrtek 23. maja, bo v Merrylandsu dvojnja služba božja. Ob

9.30 dopoldan bo sv. maša za srečno pot in povratek tistih, ki gredo letos na obisk domačih v domovino. Pravtako bo tudi večerna maša ob 7.00 zvečer, kot je vselej na zapovedane praznike.

ŠMARNIČNA POBOŽNOST bo vsako soboto v maju po večerni maši. Slišali boste isto branje, kot ga bodo za to priliko imeli v domovini. Radi prihajajte k šmarnični pobožnosti, kakor nekoč doma.

SVETOLETNA TRIDNEVNICA. Sydneyskim rojakom toplo priporočam, da si že zdaj rezervirajo dneve 18., 19. in 20. julija za obisk svetoletne tridnevnice v Merrylandsu. Vodil jo bo minoritski provincial p. Martin Vidovič (pride v Avstralijo skupaj z "Minores"). Vsak večer ob 7. uri bo sv. maša s priložnostno pridigo. Po končani pobožnosti nam bodo še "Minores" zaigrali in zapeli nekaj duhovnih pesmi.

PONOVITEV NOVIH MAŠ. Trije člani "Minores" bodo letošnji novomašniki. Takoj po novih mašah na svojih rojstnih farah pridejo k nam. Zato je prav, da napravimo lepo slovesnost ponovitve novih maš. Ob tej priliki se bomo Bogu iskreno zahvalili za te in ostale duhovniške poklice letos v domovini. Obenem pa bomo Boga prosili, da naj tudi kateremu fantu med nami izseljenci podeli poklic. Slovesnost bo v Merrylandsu v nedeljo 21. julija.

K r s t i

Elizabeta Marija Meznarič, Croydon Park. Oče Janez, mati Marinka, rojena Završnik. Botra sta bila Mitja Završnik in Bruna Falvo — Merrylands, 17. marca 1974.

Jason Michael Farkaš, Mt Druitt. Oče Mihael, mati Zlata, rojena Ratko. Botrovala sta Jože in Heidi Farkaš — Merrylands, 23. marca 1974.

Steven Knafec, Fairfield West. Oče Bruno, mati Ana,

rojena Kambouri. Botrovala sta Jože in Ana Kučko — Merrylands, 31. marca 1974.

Robert Rafael Daniel Terlikar, Auburn. Oče Mario, mati Lidia, rojena Hamaty. Botrovala sta Mario Terlikar in Judy Kenda — Merrylands, 31. marca 1974.

Alojz Magdič, Rooty Hill. Oče Kristjan, mati Zorka, rojena Božinovska. Boter je bil Srečko Hren — Merrylands, 7. aprila 1974.

Vida Istenič, Petersham. Oče Viktor, mati Terezija, rojena Šemrl. Botrovala sta Alojz Tominc in Greta Šavli — Merrylands, 21. aprila 1974.

Daniel Brekan, Greystanes. Oče Martin, mati Alojzija, rojena Hočevar. Boter je bil Ignac Drevenšek — Merrylands, 27. aprila 1974.

Robert Viktor Erzetič, Burwood. Oče Ivan, mati Kati, rojena Zoretič. Botrovala sta Rok in Dragica Baričič — Merrylands, 27. aprila 1974.

Michelle Berkopec, Ashfield. Oče Martin, mati Ljerkica, rojena Albert. Botrovala sta Zdravko in Slavica Ružič — Merrylands, 27. aprila 1974.

Robert Ostrič, Rooty Hill. Oče Milan, mati Marija, rojena Talaber. Botrovala sta Franc in Terezija Matuš — Merrylands, 28. aprila 1974.

Venessa Marija Fabjančič, Bankstown. Oče Anton, mati Marija, rojena Gustinčič. Botrovala sta Emil in Viktorija Fabjančič — Merrylands, 28. aprila 1974.

P o r o k e

Nevenko Komadina, Vlačiči in **Angela Kolenko,** Črenšovci, Prekmurje. Priči sta bila Štefan Vrkic in Vali Komadina — Merrylands, 23. marca 1974.

Janko Kenda iz Čiginja pri Volčah in **Vera Kos** iz Ročinja. Priči sta bila Jože Bregantič in Ida Terlikar — Merrylands, 6. aprila 1974.

Vabljeni ste na
DRUŽABNO PRIREDITEV
v Merrylands Masonic Hall
McPharlane in Pitt Streets
v soboto, 1. junija 1974
začetek ob 8. zvečer.
Doprinos je za odplačilo
cerkvenega dolga.

Dobrodošli!

P. Valerijan

Zivahno popoldne pred cvetno
nedeljo na dvorišču za sydneyško
cerkvijo sv. Rafaela:
butarice delajo . . .

Branislav Jamšek, Tenja (Osijek) in **Tania Maree Clayton**, Canberra. Priči sta bila Alojz in Teresa Jamšek — Merrylands, 13. aprila 1974.

VELIKONOČNI PRAZNIKI so tudi letos lepo potekali. Že na cvetno nedeljo je bilo premalo prostora v klopih in je dosti rojakov stalo zadaj pri vratih. Med velikim tednom (veliki črtek), je bila udeležba zmerna. Na veliki petek pa je bila kar številna udeležba v Leichhardtu popoldan, kakor tudi v Merrylandsu zvečer. Velikosobotna vigilna maša je pritegnila veliko število rojakov. Pevski zbor je s svojim ubranim petjem povzdignil slovesnost. Na velikonočno nedeljo je bila cerkev obakrat premajhna. Pri prvi službi božji je bilo ljudsko petje velikonočnih pesmi. Pri drugi, ob pol enajstih, pa je zopet prepeval mešani pevski zbor (kakor že prejšnji večer). Cerkev je bila nabito polna. Pravili so, da je bilo zunaj cerkve še enkrat toliko rojakov, kot znotraj. Sv. obhajil sem pri obeh mašah razdelil okrog štiristo. **BOG PLAČAJ** vsem rojakom, ki so o veliki noči kar velikodušno darovali za potrebe naše cerkve (za odplačilo dolga), čeprav se je pri vsotah poznalo, da so bile zadnje tedne pred veliko nočjo številne stavke. Hvala tudi vsem, ki so svoj dar poslali po pošti. (Ti darovi še prihajajo). Hvaležen bom vsem rojakom, ki dosedaj niso mogli darovati, da to store pozneje.

DAROVI ZA NAŠ CERKVENI FOND so prosti davka le še do konca finančnega leta, to je do 30. junija 1974. Zato izrabite priliko in se poslužite ugodnosti, dokler je v veljavi! Nekaj rojakov je obljubilo (nekaj pa že storilo), da bodo z ozirom na to še pred koncem finančnega leta darovali že tudi vsoto, ki so jo nameravali darovati naslednje leto. Trdno upam in pričakujem, da boste tudi v bodočih letih velikodušno stali na strani našemu verskemu centru v Merrylandsu, četudi darovi ne bodo takse prosti. Bog povrni vsem že v naprej!

SLOVENSKO TELOVSKO PROCESIJO bomo imeli letos zopet po nekaj letih. To bo v nedeljo, 23. junija. Vršila se bo na slovenski zemlji, 45 Ferrers Rd., Horsley Park. Ob 12. uri (opoldan) bo slovesna sv. maša

nato pa procesija. Sodeluje seveda naš neumorni mešani pevski zbor pod vodstvom g. Klakočerja, ki nam bo prepeval priloznostne pesmi, kot smo jih slišali v domovini za to priliko. Procesiji sledi piknik in prosta zabava v organizaciji Slovenskega društva. **NARODNE NOŠE** in vsi **ROJAKI**, rezervirajte to nedeljo za našo pristo slovensko procesijo Sv. Rešnjega Telesa! **Lepo prosim vse, da gotovo pridete, in bo udeležba številna, kakor je potrebno za tako slovesnost.** Naročite otrokom, naj opravijo sveto spoved v domači fari, da vas bo čimveč prejelo sveto obhajilo!

Naša sestra **Ksaverija Jerebič**, se je na belo soboto poslovila od nas in od Sydneya, ter odletela v Morestel, Francija. Šla je tja, da si utrdi razrahljano zdravje. Z njo smo izgubili neutrudno delavko, polno novdušenja za vse dobro. Pogrešali jo bomo. Izgubo pa ni utrpel samo Sydney in naš center v Merrylandsu, ampak tudi sestre in slovenska cerkev v Melbournu. Saj so na mesto s. Ksaverije morali v Sydney poslati **sestro Hilarijo Šance**, ki je marljiva kakor mravlja. S. Hilariji kličemo dobrodošlico in upamo, da se bo dobro počutila med nami.

"PIRHOVANJE" na velikonočni ponedeljek v Paddington Town Hall je privabilo blizu dvesto rojakov. Bog plačaj vsem za udeležbo! Hvaležen sem tudi gospem, ki so za to priliko spekle potice in pecivo, pomagale v kuhinji; enako tudi ga. Rudolfi Nusdorfer, ki je za licitacijo napravila in darovala punčko v narodni noši, ter g. Sevčku, ki je za prireditev daroval klobase.

OSEM NOVIH KLOPI je dobila naša cerkev. Napravl jih je Stefan Šernek s svojimi pomočniki. Vse delo so opravili zastonj. Šest starih klopi (še iz stare, bivše prezbiterijske cerkve), pa smo dali deloma na kor, ena je ob oltarju za ministrante, ena pa je v sestrski sprejemni sobi. Stefanu in pomočnikom iskrena hvala in Bog plačaj!

P. Valerijan

Nameravate potovati skozi Italijo in obiskati RIM?

V RIMU sta Vam po zmernih cenah na razpolago dva slovenska hotela:

Hotel BLED

IN

Hotel DANIELA

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

Via L. Luzzatti, 31

00184 — ROMA (Tel. 777102 in 7579941)

00185 — ROMA (Tel. 750587 in 771051)

Lastnik: Vinko Levstik

Zmogljivost: 85 sob, 150 ležišč. Vse sobe imajo lastno kopalnico, telefon in ostale moderne udobnosti. Postreženi boste v novi slovenski restavraciji. Osebe je pretežno slovensko. Počutili se boste res domače.

DOBRODOŠLI!

PAMET SE JE ODPRLA

Povest iz zgodnje mladosti

Nadaljevanje

(II. CVETNA BUTARA)

Kmalu so mi prinesli dvoje ocvrtih jajc in skledico kozjega mleka. Lotil sem se jela in se prav imenitno počutil. Škoda, da sem bil tako sam. Rad bi imel poleg sebe koga od domačih. Na primer Tičeta. Bi moja veljava v domači hiši precej zrasla, če bi naši vedeli, kako me Podganarjev stric lepo goste!

"Le posladkaj se, fantič moj! Vem, da doma ne dobiš kaj takega".

"Nak!" sem kratko pa dovolj prepričevalno pritrdil.

"Tudi pri nas ne jemo tako gosposko. Pa danes sem ti to napravil, da si boš zapomnil, kdaj si prvič nesel butaro Podganarju. In pa da ne bo zadnjič".

"Ne bo!" sem obljubil s polnimi usti.

Potem so me samo gledali, kako sem s slastjo pospravljaval dobre reči. Končno so položili predme svetlo desetico.

"Na, to pa za povrhu!"

"Boglonaj", sem rekel in jo zadovoljno spravil.

"Še nekaj bi ti dal, pa ne vem, če maraš. Slišim, da ste Drnuljčevi dobrih glav. Ali znaš že kaj brati?"

"Znam", sem se gladko pohvalil.

Segli so nekam med šaro in privlekli nekako knjigo.

"Pa mi preberi, kaj stoji na platnicah".

"Janez — Cigler sreča — v nesreči".

"Bo že. Pa bi bilo bolje tako: Janez Cigler — Sreča v nesreči. Moraš lepo vezati besede, kadar bereš. To se pravi, da je Janez Cigler napisal povest, ki ima naslov "Sreča v nesreči". Se boš že navadil, saj hodiš v šolo. Veš, to je prva povest, ki sem jo bral. Pa sem bil že velik, ko sem se naučil brati. Takrat nismo hodili v šolo tako kot zdaj. Naučiti sem se moral sam. Takole je bilo. Mati so vsak večer molili z nami lavretanske litanije, da sem jih znal že davno na pamet. Potem sem enkrat dobil molitveno knjigo, v njej pa našel litanije. Ker sem vedel vse iz glave, je bilo lahko brati. Potem sem počasi razbral posamezne črke, pa poskušal še druge molitve, dokler nisem vseh strani prebral. To je bila težka šola, ampak ko sem jo enkrat naredil, sem bil sam nase ponosen. Tako sem dobil veselje do branja in sem začel brati tudi povesti. Boš videl, kako lepa je ta povest".

Ves čas sem držal knjigo pod pazduho, zdaj sem jo spet vzel v roke. Naenkrat je dobila v mojih očeh novo veljavo. Ko sem pa videl, koliko strani je v njej, sem postal malodušen. Stric so menda brali na mojem obrazu, da mi upada pogum. Rekli so: "Nič naj te ne plaši! Počasi beri, vsak dan boš več razumel. Veš, jaz bi rad, da bi imel komu dati vse svoje knjige. Moje oči niso več za branje, pa tudi sem vse že po večkrat prebral. Saj veliko

GRADIMO SLOVENSKO PRIHOD-

NOST! To je bilo geslo letošnjega — že devetnajstega — SLOVENSKEGA DNE v Argentini na 21. aprila. Slovesna maša, zborovanje, nastopi, razstava... vse to v enem dnevu združi izseljence nove dežele v eno narodno družino, četudi so osebno različnih gledanj. Eno imajo vsi skupno: v tujini so, iz enega ali drugega vzroka so bili prisiljeni zapustiti domovino, ki jih je rodila. Take redne SLOVENSKE DNEVE prirejajo tudi v Združenih državah, Kanadi in še marsikje. Med izseljenci so kot nujno potrebne injekcije, ki dajejo našemu narodu v zdomstvu novih pobud za delo in podaljšujejo njegovo življenje. Po udarek teh prireditelj je na narodni zavesti in na naši kulturi, ne na zabavi, pijači in kranjskih klobasah. Prireja jih svoboden slovenski človek v svobodni zemlji, v svoji ljubezni do naroda in domovine in svoje tradicije, ki naj oplaja tudi naš izseljenski rod. Ni prav nobene potrebe po vmešavanju Matice in režima doma, ki bi zelo verjetno prav rad imel glavno besedo, pa predpisoval tudi spored in izbral govornike ter snov njihovih govorov. SLOVENSKI DAN je povesod po zdomstvu dan slovenskih svobodnjakov, ne tlačanov. Svobodno izmenjati svoje misli in znova navdušiti množico za slovenske ideale je več kot kak izseljenski piknik nekje v domovini.

Kaj smo si avstralski Slovenci zmožni ustvariti redni, vsakoletni SLOVENSKI DAN? Ko bi en dan v letu znali pozabiti na vse in bili zares samo Slovenci? Mislim, da bi Zvezi slovenskih društev lahko uspelo, da bi tudi z ozirom na SLOVENSKI DAN napravila korak naprej. Zdi se mi, da bi bila naša narodna skupina kaj takega prav potrebna, če noče le životariti.

Morda bo kdo rekel: Prepozno je po tolikih letih! Nikdar ni prepozno, ko gre za življenje! Tudi mi gradimo prihodnost, nam in rodu, ki raste med nami. Tudi nam ne more biti vseno, kako dolgo bo po Avstraliji odmevala slovenska govornica in se bo čulo priznanje: Slovenskega rodu sem!

DAROV ZA BERNARDOV TISKOVNI SKLAD: \$10.— Vladimir Trampuž; \$6.— Kancijan Kobal, N.N., Sylvia Götzl, Franc Uršič; \$5.— Alfred Brežnik, Vanda Sperne, Franc Kmetič; \$4.— Josip Rijavec, Jože Težak; \$3.— Margaret Hatežič, Miha Hovar, Silva Jereb, Ivan Kavčič; \$2.— Franc Mautner, Franc Činč, Lubi Pirnat, Jurij Sušnik, Vinko Lovrek, Janez Zust, Ludvik Truden, Vinko Danjko, Terezija Simunkovič, Miro Penca; \$1.— Katica Tkalcčević, Josipa Kunek, Ivan Damiš, Vinko Tomazin, Jože Zupančič, Francka Persico, Milka Tomažič, Amalija Maljevac, Pavel Zavrl, Olga Meziniec, Evgen Braidot, Alojz Ludvik, Marija Habenschuss, Jože Mravljak, Janez Krušec, M.J., Jože Krušec, Alojz Ličen, Julija Beilharz, Martin Pirc, Miro Bole, Albin Kurinčič, Anton Pasič, Jože Gros, Justa Grajnarič, Franc Obid, Marija Juršević, Gabriel Pirc, Franc Rojko, Janez Pristov, Ivanka Penca, Hermina Koroša, Ing. Ivan Žigon, Daniela Slavez, Albina Barbiš, Franc Prosenik.

P. STANKO PODERZAJ, INDIJA: \$5.— M.J., Julka Mrčun; \$4.— Andrej Udovič; \$2.— Janez Primožič, Janez Kampuš, Helena Pirc, Pavla Pirc.

P. EVGEN KETIŠ, AFRIKA: \$100.— Mirko Šveb; \$5.— N.N.; \$4.— Marija Golčman.

P. HUGO DELČNJAK, AFRIKA: \$150.— N.N.; \$22.— Julka Mrčun; \$13.— Ivan Kovačič; \$6.— Ana Kustec (za lačne); \$5.— Terezija Smolič, Milan Kavič, Andre Zaccutti, Antonija Šabec (za lačne), N.N. (za lačne), Druž. Franc Prosenik, Maria Zai, Marija Radin (za lačne); \$4.— N.N.; \$3.— N.N., Karolina

jih nimam, to je res. Pa bi bilo le prav, če bi jih kdo vzel, preden umrjem. Ko boš to prebral, le pridi še k nam, vse bodo tvoje, če hočeš”.

Dobro mi je delo, da mi stric govore kot bi bil jaz že velik fant. Zaupajo mi in k njim lahko pridem, kadar bom hotel. Znova sem pogledal po hiši, da si jo zapomnim tudi od znotraj. Tedaj mi je prišlo nekaj na misel.

“Stric, ali ste vi od zmerom takole sami pri vas?”

“Zmerom sam, odkar sem v tej hiši. Ko sem bil mlad, smo bili gostači na Gontah.”

Mislil, da so povedali zgodbo svojega življenja. Jaz pa nisem poslušal, le beseda “gostač” se mi je zapičila v glavo. Čakal sem, da so prenehali. Zdaj sva bila že tako domača, da sem jim prav od srca vse povedal, zakaj me gostač zmerom tako dirne. Morebiti bi vedeli povedati, zakaj so me rajni Žirovčev oče tako ozmerjali...

Stric so zvesto poslušali. Včasih so se vmes nasmejali, včasih so si pogladili brado, ki pa ni bila potem nič bolj gladka. Potem so začeli praviti: “Pred leti je bil tamle doli, ki je zdaj pri vas, čisto drug Drnuljc. Star in samotni je tičal v svoji bajti tako kot zdaj jaz tukajle...”

“V kateri bajti, stric?”

“Tiste bajte že dolgo ni več. Stala je malo više kot sedanja vaša hiša, prav pod tisto vašo največjo hruško. Ozmica se ji pravi, saj veš. Zato, ker njene trde hruške šele pozimi dozore. — Le počakaj, ti bom pa res vse povedal, ko že govoriva. Stari Drnuljc je čisto opešal, da ni mogel več sam zase skrbeti. Svojih ljudi ni imel, začel je misliti, da bi koga dobil k sebi, ki bi mogel obdelovati zanj meline. Pa se ni posrečilo. Bal se je že, da bo kar tako umrl. Tega pa tudi ni vedel, komu bi zapisal meline in bajto. Potem je dal ljudem vedeti, da ima vse naprodaj. Če bi dobil kaj denarja, se bo že nekam spravil. Prvi se je oglašil stari Žirovec, saj veš, Žirovčev oče. Takoj se je na ponudil tudi stari Češnjč iz Hrastnice, da bi kupil. Ta je zdaj že dolgo v grobu. Takrat sta bila oba trdna kmeta. Oba sta hotela dobiti v roke Drnuljčeve meline in bajto. Drug drugemu sta podirala ceno. Tudi brez preprirov in kreganja ni bilo. Nazadnje je zmagal Češnjč. Napravil je prav dobro ponudbo. Veliko hišo imam in dekleta so pri hiši, je rekel Drnuljcu, prodaj meni, pa se preseli k nam. Do smrti boš preskrbljen, ne bo te skrbelo, kam se boš dejal in kje boš umrl. Drnuljc je od zadovoljnosti kar svetlo pogledal in udaril Češnjču v nastavljeno dlan. Res se je stari preselil v Hrastnico in pri Češnjču je bil leto dni za strica, potem je umrl.”

“Tega nisem nikoli slišal.”

“Le poslušaj. Žirovec je bil hudo nataktnjen in hud na oba, na Drnuljca in Češnjča. V tisto bajto, če bi jo kupil, je hotel dobiti gostača. Imel je že izbranega. Češnjč je bajto podrl, meline pa dal hčeri, ki je zdaj tvoja mama. Ž njo je prišel na Drnuljčevino vaš ata, pa sta postavila novo hišo, ki ste zdaj v njej. Vse to je pa Žirovca strašno jezilo. Nikoli ni mogel s prijaznim očesom pogledati gor k vam. Vašemu atu ni rekel drugače kot Češnjčev gostač, čeprav je vedel, da je hiša vaša, pa seveda meline tudi. To je bilo vse samo za dražbo.”

Stric je utihnil, jaz pa tudi nisem nič rekel. Grebel sem vase, kako čudno je to, da se mi je vendar enkrat razodela skrivnost o gostaču. Še bolj čudno je bilo, da sem zvedel, kako smo mi prišli k nam. Ugibal sem, če Tiče ve te reči. Le zakaj ata in

mama nista nikoli pravila? Toliko zanimivega moraš zvedeti od ljudi, ki niso naši!

Sreda mojega razmišljanja se je od nekje oglasila koza.

Stric je planil pokonci: "Zdaj me pa čaka delo. Pa še drugič kdaj pridi! Bova že še kakšno rekla. Midva bova zmerom prijatelj." "

Odšel sem in veliko sem imel misliti med potjo. Šele pred domačo hišo sem se spomnil, da sem se gotovo zelo dolgo za- držal pri Podganarju. Kaj bodo neki rekli?

Pa se je tudi doma vse dobro izšlo. Desetico sem poka- zal, kaj drugega me skoraj niso vprašali. Videl sem, da je bilo v naši hiši tako: Teta je bila pri nas in Tiče je bil doma. Mama je tiščala vanj, da je moral na dolgo in široko pripovedovati, kako je v Ljubljani in v šoli in v tistem zavodu, ki se mu pravi Marija- nišče. Tam je namreč stanoval. Tudi ata je poslušal, pa seveda otroci. Tiče je znal lepo pripovedovati. Tako so vklenili teto, da ni mogla do besede o rečeh, ki jih je imela zmerom na srcu in jih naša dva nista rada slišala.

Tako se je zgodilo, da mene niso kaj prida pogrešili. More- biti sploh ne. Seveda sem zdaj tudi jaz poslušal pogovore o Lju- bljani. Tiče me je z drugimi vred potegnil za seboj v mesto, na Podganarjevega strica sem kmalu pozabil.

Ko je bilo čas zakuriti za večerjo, je šla mama v kuhinjo, teta se je pa poslovila. Mene se je loteval spanec.

12. RAZBURKANA VELIKA NOČ

Velika noč je prinesla več kot dogodke. Prinesla je celo vrsto presenečenj in celo pretresov.

Spočetka je kazalo vse dobro. Gospod kaplan je izjemoma pridigal tako kot bi ne bil kaplan, ampak samo katehet. Strašno sem bil vesel. Prvič bo, da bom znal doma povedati pridigo. Bom vendar enkrat nehal biti mulc!

Moram povedati, kakšna je bila ta pridiga. Ne bom začel odkraja in tudi ne po vrsti. Moralo je biti že nekje v sredi, ko je gospod povzdignil glas in vrgel dol v cerkev besedo:

"Prismode!"

Šla mi je skozi oboje ušes naravnost v pamet. Zavoljo te besede je ostala pamet odprta, da sem z lahkoto ujel vanjo, kar je sledilo.

"Še enkrat: prismode! Kaj drugega naj vam rečem? Spali ste, pravite, zdaj nam pa hočete povedati, kaj se je zgodilo, ko ste spali! Kristusovo mrtvo telo so ukradli iz groba, pravite, ko ste spali. Kako pa veste, da je kdo kaj kradel, ko ste spali? Tepci, zdaj se nam pa ponujate za priče, ko vendar niste mogli nič videti, saj ste spali!"

Dalje prihodnjic

Čargo; \$2.50 Francka Anžin; \$2.— Druž. Silvo Miklavec, Roman Zrim, Frances Stibilij; \$1.— Ivan Horvat, Emilija Kregar, Marta Jakša.

FRANČIŠKOVA MLADINA:

\$5.— Julija Mrčun; \$4.— Ivan Le- giša; \$3.— Ivan Kavčič; 2.— Janez Primožič.

BARGOVA ZADEVA: \$2.— Roman Zrim.

Za NADGROBNI SPOMENIK P. BERNARDU preko "MISLI" po- slali: \$5.— Ivan Kovačič, \$2.— Av- gust Žagar, Janez Primožič.

Za MOZAIK MARIJE POMA- GAJ V NAZARETU preko "MI- SLI" poslali: \$10.— Druž. Alojz Bu- tinar, Julija Mrčun; \$6.— Janez Kru- šec; \$5.— M.J., \$2.— Marija Radin; \$1.— Druž. Alojz Valenčič, Olga Todorovski.

Dobrotnikom Bog povrni! Večina je z darom poslala tudi naročnino za MISLI. Naj jim bo tu tiskano ime v potrdilo, da je tudi naročnina v redu sprejeta in vpisana. Hvaležen sem Vam za to razumevanje, saj s tem naš mesečnik prihrani veliko na poštadini, urednik oz. upravnik pa na času. Kdor pa izrecno želi potrdilo za naročnino, mu ga bom se- veda poslal. — Urednik.

Kljub temu, da sem velikonočno številko MISLI oddal na pošto polna dva tedna pred veliko nočjo, mi po- ročila iz N.S.W. povedo, da so ne- kateri prejeli MISLI dva tedna po praznikih. Kriva je bila poštna stav- ka in ne naša uprava. To v vednost tistim, ki se jezijo na nas. — Uprav- nik.

**TOBIN
BROTHERS**
funeral
directors

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NORTH MELBOURNE,	
189 Boundary Road,	329 6144
MALVERN,	
1382 High Street,	50 4720
SPRINGVALE-DANDENONG,	
505 Princes Highway, Noble Park,	546 7860
MENTONE,	
3 Station Street,	93 2460
FRANKSTON,	
232 Cranbourne Road,	781 2115
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA	

KOTIČEK NAŠIH MALIH

LJUBIM CVETJE NA VRTU
IN SONCE NA NJEM,
KRUH V NAMIZNEM PRTU
IN MAMIN OBJEM.

O, JAZ SEM BOGAT
IN MARSIKAJ ZNAM.
VES SVET MI JE ZLAT,
KER MAMICO IMAM.

FRANC LOKAR

Rada bi napisala nekaj vrstic za Kotičkarje. Materinski dan prihaja zdaj v maju. Upava, da nihče ne bo pozabil svoje mamice. Tudi midva jo ne bova. Naši mamicci želiva boljše zdravje, da bi praznovala še veliko Materinskih dni. Ni več dosti veselja pri nas, odkar smo izgubili ljubega ata. Bova pa zato midva še bolj pridna, da bova mamicco potolažila.

Vesel Materinski dan vsem mamam! — **Romeo in Marko Iskra, Leichhardt, N.S.W.**

Dragi Kotičkarji! Naj se spet malo oglašim. Opisal vam bi rad svojo plesno šolo. Ko sem začel hoditi k baletu, nisem znal še nič in tudi veselja nisem imel. Ko pa smo v slovenski dvorani nastopili na Materinski proslavi jaz, moj brat Peter in sestrična Linette, mi je to dalo veliko veselja in poguma. Potem smo se začeli učiti tudi za Očetovsko proslavo. Zopet smo vsi trije nastopili v čast očetom. Tako sem z veseljem vztrajal v baletni šoli. Težko smo se pripravljali za izpite, na koncu pa sem le zaslužil tri zlate medalje in še posebno nagrado, ker sem se redno udeleževal pouka. — **Daniel Bračko, 11 let, North Caulfield, Vic.**

Vsakih počitnic se zelo veselim. Posebno še božičnih, ker so najdaljše. Med počitnicami se rad igram s svojim psičkom. Včasih se tudi kaj učim, še bolj pa me vabi kopanje. A letos je bilo za kopanje bolj malo lepих dni, ker je bilo preveč dežja. Nekaj pa je le bilo.

Letos moji starši zidajo hišo, zato nismo šli nikamor med počitnicami. Večkrat sem tudi jaz pomagal kaj lažjega. Kadar sem imel obisk prijateljev, smo se pa raje šli vojake. — **Robert Cucek, 11 let, West Ryde, N.S.W.**

Otroci! Ste pozabili na natečaj opisa letošnje glave Kotička tukaj na levi? Doslej so se oglasili samo štirje s svojimi prispevki. Pohitite! — Striček.

Letos je prvo leto, kar sem začel hoditi v "High School". Ko sem se 31. januarja prvokrat odpravil v šolo sem šel najprej do svojega prijatelja, potem sva pa oba skupaj šla v šolo. Oba sva bila vesela, pa tudi malo v skrbeh, kako bo v novi šoli. Res je tukaj precej drugače, kakor je bilo prej. Vsak dan imamo več učiteljev, za vsak predmet drugega. To je zame bolj zanimivo in ni tako enolično. Všeč mi je tudi, da igramo več različnih športov, ker sem velik ljubitelj športa.

Šolo začnemo od devetih zjutraj. Za kosilo nam pa dajo na razpolago kar celo uro: od pol ene do pol dveh. Pouk končamo vsak dan ob 3:20.

Vsem šolarjem, zlasti tistim, ki hodijo že v High School, želim obilo uspehov. Na slovenski jezik pa naj ne pozabijo. Tudi jaz s svojim bratom redno obiskujem slovensko šolo v Merrylandsu. — **Boris Tomšič, 14 let, Ashbury, N.S.W.**

DRAGI OTROCI!

Danes vam predstavljam sliko slovenskega fanta, ki ga s starši dostikrat vidim v slovenski cerkvi v Kew. Dobro se ga spominjam tudi iz Bonegille, takoj po prihodu družine Grlj v Avstralijo. Ladja "ROMA" jih je pripeljala leta 1960 v novo deželo. A takrat je bil Rajko komaj tri leta star, danes pa ima sedemnajst let. Rojen je bil leta 1956 v Opatiji, saj je družina iz Slovenskega Primorja. Nastanili so se v Melbournu in si postavili svoj domek v East Burwoodu.

RAJKO GRLJ je končal šest razredov katoliške šole, zdaj pa hodi v Burwood High School (Form 6). Je priden in resen študent ter upa, da ga bo študij srečno pripeljal na univerzo.

"Zelo sem vesel, da znam govoriti slovensko. Posebno zdaj mi bo prav prišlo, ko mislimo obiskati Slovenijo", mi je nedavno pisal Rajko. Da zna lepo slovensko govoriti, sem vedel, bil pa sem presenečen, da tudi piše tako dobro. To vem, da ga v Sloveniji nihče ne bo mogel prodati; pa tudi v življenju kasneje mu ne bo prav nič škodilo, da obvlada en jezik več. Otroci, ali Rajko ni vreden posnemanja?

ZLATOPOROČENCA imamo letos tudi med rojaki v Queenslandu: naša dolgoletna naročnika in zavedna Slovenca **ANTON** in **ANA KUSTEC**, ki živita v Laidleyu. Doma sta iz Prekmurja, oba rojena v Gornji Bistrici in krščena v Črensovcih, kjer sta 24. februarja 1924 stopila tudi pred oltar. Tako jima je letos poteklo petdeset let zakonskega življenja. Žal je prav jubilejni dan Anton obhajal v brisbanski bolnišnici. Zdaj je hvala Bogu že zopet doma in se bolje počuti. — Zlatoporočencema izrekamo iskrene čestitke k jubileju in jima želimo še veliko srečnih let. V prvi vrsti pa tudi zdravih. Da imata oba veliko vdanosti v božjo voljo, vemo iz njunih pisem.

Anton Kustec je odšel v Avstralijo že v januarju leta 1928, ko je dosti Prekmurcev odšlo po svetu s trebuchom za kruhom, kot pravimo. Verjetno se je hotel po nekaj letih vrniti, a razmere so pokazale drugače. Nastala je še nesrečna vojna. Tako je prišla raje žena Ana za njim, kar pa ji je bilo mogoče šele v septembru 1952. Z njo je prišel tudi že dorastli sin, njegova žena in 18 mesecev stari vnuček. Tu se je našima jubilentoma rodila še hčerka Anica, ki ima danes osemnajst let. Tudi ona še prav dobro "guči" po naše. V Kustecevo družino že dolgo prihajajo MISLI, zato je prav, da se jubileja na svojih straneh spomni tudi naš list.

Zlatoporočencema še enkrat: Na mnoga mnoga zdrava leta! Bog in Marija z Vama! — **Urednik.**

GREENACRE, N.S.W. — Misli zares radi prebiramo ter so nam sleherni mesec v prijetno razvedrilo. Otrokoma nudijo priliko, da se učita slovenski jezik. Sam pa poleg člankov rad stikam za novicami, saj smo v Avstraliji že dvajset let in nam je marsikatero ime v Mislih poznano.

S pokojnim p. Bernardom sva si bila zares prijatelj. Rada sva igrala šah in ga kar pogrešam. V zadostženje nam je, da so MISLI kljub bolezni in smrti p. Bernarda ostale ter nadaljujejo svoje poslanstvo med nami. Le tako naprej! — **Franc Mirnik.**

MELBOURNE, Vic. — Že dolgo let se upiram peresu, da bi odgovoril na vprašanja radovednih in opisal stanje bogastva ali revščine našega slovenskega pevskega zbora Triglav v Melbournu. Moj rajni oče mi je rad poudarjal: Kdor molči, devetim odgovori! Zdaj pa se mi zdi, da le moram iti mimo tega pregovora.

O finančnem blagostanju našega pevskega zbora se precej šušlja in obenem sprašuje, kje je denar. Mislim, da vsakdo ve, da zbor ni nikoli pobiral kake članarine ali celo stotakov po slovenskih družinah, pa pri tem

Naša
zlata
jubilanta

obljubljal ustanovitev kake slovenske opere s stalno igralsko skupino, ali kake zidane palače Triglava. Pevski zbor se ni nikoli obvezal za kaj podobnega in ni nikomur nič dolžan, še najmanj naš mali slovenski zbor Triglav. Le ob vhodu v dvorano ob priliki naših zabav smo vselej upali na dober obisk, pa — o tem sem prepričan — tudi nudili vsakemu dovolj za ceno vstopnine. Denar je šel za potrebe boljšega vzdrževanja našega pevskega zbora, iz svoje siromaščine pa smo dali tudi nekaj stotakov v dobre namene potrebnim. Tudi Children Hospital je dobil naš dar. (Pa tudi slovenska cerkev ob zidavi. Op. ur.)

Vsakdo lahko razume, da smo bili vedno v vsem odvisni samo od naše lastne dobre volje in seveda od števila obiskovalcev zabav. Ni nobene glasbene ali prosvetne ustanove, ki bi finančno podprla življenje izseljenskega pevskega zbora in je prav za prav v svojem narodnem ponosu tudi nočemo. Samostojno smo začeli in edini namen vsa leta je bil širiti in ohranjati med izseljenci drago slovensko pesem. V tem je pevski zbor kot kulturna ustanova zelo različna od kake organizacije, ki ima redno članstvo, sestanke, ki dela in razpravlja ter predpisuje in pobira članarino. Za zbor so potrebne stalne vaje, na katere prihajajo vsi in

redno; potrebna nam je bila torej soba in klavir, pa še marsikaj z vajami v zvezi — vse to pa ni zastoj. Omenil sem redno prihajanje vseh: ne glede na vreme, na osebno razpoloženje, na morebitne nadure pri delu, ki jih mora pustiti. Mislim, da je vsaj delna odškodnina v takih primerih nujna. Srečal sem že tudi take pevce, ki so se ponujali za visoko vsoto. Tudi vstopnina na vratih ni čisti dobiček, kot si nekateri predstavljajo: kdor je kdaj koli prirejal zabavo, bo razumel, kako so stroški prireditve visoki. Pa pride še kaj vmes, kot na primer tisti, ki je po zabavi zahteval gotov denar nazaj, češ da se je pri vratih zmotil in dal preveč. In če po zabavi najdeš v lepi torbici ene izmed dam kar šest triglavskih kozarcev, te skoraj mine veselje za vse...

Naše resnično bogastvo so štiri gramofonske plošče, ki bi res bile lahko bolj kvalitetne, ako bi bilo med nami več razumevanja in tudi poguma. Precej nasprotov je bilo treba premagati, da so zgledale beli dan. Naše bogastvo je poleg dobre volje članov zbora tudi hvaležnost mnogih, da smo toliko let ohranjali našo pesem in z njo slovensko zavest.

Mnogim pa žal te narodne zavesti ni več dosti mar. Pozabili so na tiste mogočne zglede, ki jih imamo zlasti po Primorskem polno. Kdo ne pozna imena goriškega nadškofa Sedeja ali tržaškega Fogarja, kamenškega dekana Bogomila Nemca in mnogih drugih! Skladatelj Lojze Bratuž je z življenjem plačal svojo ljubezen do slovenske pesmi in štirje junaki so padli pod kroglo na bazoviški gmajni. Tudi moj rajni oče

Benedikt si je za ZDRAVICO zaslužil pet let pogojno... Kaj pa se nam obeta, ki smo se pomehkužili v zlato svobodi? Kaj nam obeta novi svet in mladina? Mislim in žal mi je reči, da se vse naše minulo, tako polno žrtve, prodaja za okroglo in za steklenico piva...

Vsaj že prej omenjene naše plošče bodo ostale in rojake opominjale ter vzpodbujale, naj ostanejo zvesti slovenski besedi in pesmi. To je imovina pevskega zbora Triglav, ki je nihče ne bo uničil, saj ni v stavbah ali baliniščih, da se lahko spodsuje, razorje ali prodaja.

Le pevaj to pesem
s Triglava, narod zlati,
čez sever in jug,
čez vzhod, zahod nam, mati!

Ob pesmi slovenski
mogočna smo sila,
ob misli na mater,
ki nas je rodila.

Res strma je pot
do tebe, pesem mila...
Naj kdo mi šteje v greh,
ker pevam te,
da ne bi utonila
in mnogim nezvestim
bila le v posmeh?

Vladimir Trampuž

Slovenska agencija Jelene in Alfreda Brežnik
EMONA ENTERPRISES
P.O. BOX 188, COOGEE, N.S.W., 2034
Tel. 399 9061

Nudimo Vam najnovejše SLOVENSKE PLOŠČE in KASETE ter KNJIGE vseh slovenskih založb. Delni seznam plošč in kaset je bil objavljen v zadnjih dveh številkah MISLI. Pišite nam, pa Vam bomo postregli s popolnim seznamom naše bogate zaloge.

Če živite v Sydneyu so Vam plošče in vse drugo na razpolago tudi pri sestri Miriam, Slovenski Center sv. Rafaela, 311 Merrylands Road, Merrylands.

— — — — — Izrežite in pošljite — — — — —

EMONA ENTERPRISES, P.O. Box 188, Coogee, N.S.W., 2034

Prosim pošljite mi seznam in cenik plošč kaset knjig
(Označite kvadratek)

Naročam plošče: ..... \$ .....

Naročam kasete: ..... \$ .....

Prilagam ček, money order za vsoto ..... \$ .....

Ime in priimek .....

Polni naslov .....

Država ..... Postcode .....

LEICHHARDT, N.S.W. — Malo pozne so te čestitke, pa zato ne pridejo nič manj iz srca. V aprilu je praznovala svoj rojstni dan naša draga botra Antonija Iskra. Zelimo njej in njeni deci polno zdravja in še mnogo let v naši sredi. — **Olga Špirič z Meryann in malo Katarino.**

CANBERRA, A.C.T. — Obisk smo imeli za veliko noč: strokoynjaki balinskih krogel iz Melbourne, Geelonga in Adelaide so prišli, da bi se pomerili z našimi balincarji. Z njimi je prišlo lepo število navijačev, pa tudi Sydneyčane je zanimalo, kako bodo tekme potekle. Dva polna dneva so balinali in vse igre so spremljali z uglasljivim vikom in krikom. Še dež jih ni pregnal z balinišč. Eno pa rečem: ne bi bil rad športni sodnik. Slovenska kri je vroča, posebno ko gre za naslov zmagovalca. Šport zlahka izgubi vso privlačnost, če čustva prevladajo merila pravil.

Vsekakor se je tekmovanje na velikonočno nedeljo zaključilo z domačo zabavo. Po dvorani našega Doma so se vrteli mladostni pari, da smo jim mi "stari" kar zavidali. Razumem, da je predsednik Cvetko Fazl kar odlašal z oznanilom, da oba pokala ostane v Canberri (Sprejeto od gostov drugih društev z glasnim "Bu!!!").

Le naj bi prvemu poskusu tekmovalja med društvi sledilo še več: z izboljšanim dogovorom in v pravem bratskem športnem vzdušju.

Lepe pozdrave zlasti vsem našim velikonočnim gostom! — **Joža Maček.**

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

**"FRANK'S
AVTO ŠOLA"**

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST, 2165

N.S.W.

TELEFON: 72-1583

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom

za izdelavo kuhinjskih omar

in drugega pohištva

po zmerni ceni.

FRANC ARNUŠ

76 Beverley Road,

HEIDELBERG, Vic.

Telefon:

45 7275

PHOTO STUDIO

VARDAR

108 GERTRUDE STREET, FITZROY

MELBOURNE, VIC.

(blizu je Exhibition Building)

TELEFON: 41-5978 — DOMA: 44-6733

IZDELUJE:

prvorazredne fotografije vseh vrst,
svatbene, družinske, razne.

Preslikava in povečuje fotografije, črno-
bele in barvne.

**POSOJA BREZPLAČNO SVATBENA
OBLAČILA.**

Pri nas dobite lahko tudi poročne vence
in cvetje ter ostale poročne potrebščine.

Odprto vsak dan, tudi ob sobotah in
nedeljah od 9—6.

Po sedmi uri zvečer se glede svatb dogovorite po telefonu: 44-6733.

Govorimo slovensko

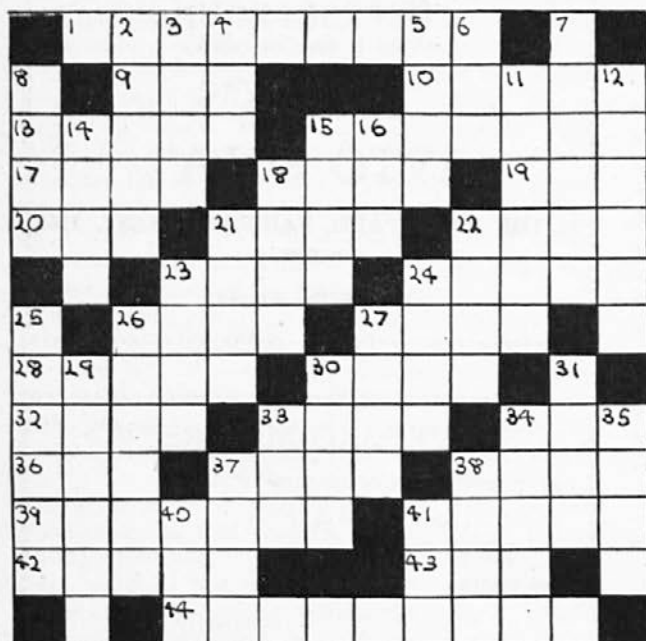
PAUL NIKOLICH

KRIŽANKA

(Ivanka Žabkar)

DOPOLNILNA ZLOGOVNICA

v prejšnji številki se glasi takole:

**BESEDA, KI JO MOŽ VELL,
BESED ODTEHTA ŽENSKIH PET;
SOLZA, KI MOŽU PRIKIPI,
ODTEHTA ŽENSKIH SOLZ DESET.**

Uganko so pravilno rešili: Emilija Šerek, Sestra Silvestra, Vinko Jager, Marija Bizjak, Lidija Čušin, Tone Perin, Janez Kum.

Gospa Lidija Čušin je rešitvi dodala tudi tele vrstice: Upam, da sem Zlogovnico pravilno rešila. Povedati pa Vam moram, da tega pregovora nisem še nikoli slišala. Pač pa poznam pregovor, ki pravi: "Ženska podpira tri vogale pri hiši in še četrtega pol!" V zlogovnem pregovoru pa ste moški postavljeni na kar "zavidljivo" višino. No, naj bo — a vseeno ne verjamem, da so vse moške besede in solze tako "prepričljive"... Lepe pozdrave! — Lidija Čušin..

Hej, moški ugankarji in bralci, kaj pa Vi pravite k temu? Se boste kaj branili in povedali svoje? Ali pa ima gospa Lidija prav? — Vsekakor ji je dal prav žreb, ki je — kot nalašč — ravno njo izbral za nagrado. — Urednik.

IZ LJUBLJANSKEGA "PAVLIHA":

- "Zakaj bi rad, da ti komisija za ugotavljanje premoženja potrka na vrata?" — "Zato, ker nimam niti stanovanja niti vrat."
- Ta bo polagal račune, so mislili naivneži. In jih je res polagal — na svoj konto.
- Korupcija je legalna konkurenca tatovom.

Vodoravno: 1. zaljubljenec, ljubimec; 9. gotov pralni prašek; 10. prerijski volk; 13. nujen, pomemben; 15. je odvraten, gre čez glavo; 17. konec molitve; 18. eden poklicev; 19. gozdni delavec; D...a. (Črke, ki v besedi manjkajo, vstavi v Križanko!); 20. sadna tekočina; 21. mamilo; 22. plemiški naslov; 23. drobno rečno kamenje; 24. nagaja, zeza; 26. lovec ne sme domov brez njega; 27. zaimek; 28. mesec v letu; 30. eden svarilnih znakov vozniku; 32. prestol; 33. oblika glagola imeti; 34. iz mleka ga delajo; 36. vrsta; 37. jarec; 38. težna enota; 39. Jezusov spremljevalec; 41. pijačo ima rad; 42. diktat; 43. oče v narečju; 44. ptica selivka.

Navpično: 2. moško ime (pomanjševalnica); 3. pameten, bister; 4. vrednosti papir; 5. ribja jajčeca (ena množinskih oblik); 6. del celote; 7. pri nogavicah se upotrebljava; 8. pri peki bi ga pogrešal; 11. moško ime; 12. znana povestna oseba iz džungle; 14. rimski bog ljubezni; 15. korist; 16. stara beseda za ples; 18. na, nad (angl.); 21. divja ptica; 22. vrela voda; 23. kuhamo z njim; 24. nezaupanje, zdvajanje; 25. črna gosta tekočina, ki varuje pred gnitjem; 26. preskok sovražne linije; 27. bivališče; 29. brezno; 30. drzen, pogumen; 31. poljsko orodje; 33. moško ime; 34. oslu ali konju pravijo vsi tako; 35. med perutnino spada; 37. del pluga; 38. včasih sta bili ponos deklet; 40. poslanec, kurir; 41. zelo lepa ptica.

Rešitev pošljite najkasneje do 3. junija, ko bo žreban nagrajeneec.

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

STANISLAV FRANK

74 Rosewater Terrace, OTTOWAY, S. A. 5013

LICENSED LAND AGENT:

Posreduje pri nakupu in prodaji zemljišč in hiš.

DARILNE POŠILJKE v Jugoslavijo posreduje redno in po zmerni ceni.

SERVICE ZA LISTINE: napravi vam razne dokumente, pooblastila, testamente itd.

ROJAKI! S polnim zaupanjem se obračajte na nas v teh zadevah!

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

- Pri nekaterih poklicih izvira beseda "plača" iz glagola "plakati".
- Z vsakim dnem smo pametnejši za eno rešitev in bogatejši za tri nove probleme.

DR. J. KOCE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101

TELEFON: 86-8076

1. Obrnite se na nas, če hočete imeti res pravilne prevode spričeval, delavskih knjižic in sploh vseh dokumentov.
2. Ravnajte se po načelu "svoji k svojim", kot to delajo drugi narodi. Zato naročajte važne karte vseh vrst (za letala, ladje itd.) pri nas, saj pri nas ne stane vozna karta niti cent več kot drugje. Sploh se obračajte z zaupanjem na nas po nasvete v kakršni koli zadevi. Naše izkustvo, ki smo ga nabrali tekom več kot 20 let v Avstraliji, Vam bo prišlo prav.
3. Darilne pošiljke (pakete) izvršujemo hitro in solidno. Če želite, vam pošljemo cenik.

Zastopnik za N.S.W.

Mr. R. OLIP
65 MONCUR ST.,
WOOLLAHRA, N.S.W.
Tel. 32-4806

Zastopnik za Queensland

Mr. J. PRIMOŽIČ
39 DICKENSON ST.,
CARINA, QLD., 4152

VAŠA PRVA TURISTIČNA AGENCIJA

Vam more nuditi odlične ugodnosti in najnižje cene za vse vrste potovanj, za skupinska potovanja pa še posebne popuste.

- * Kdor želi, more za potovanje v Jugoslavijo in nazaj izbrati
- * Na izbiro so seveda tudi druge zračne in morske linije za potovanje kamor koli po svetu.
- * Dokumente za Vaše potovanje in dokumente za prihod Vaših rojakov v Avstralijo urejujemo brezplačno.

MELBOURNE — BEOGRAD — MELBOURNE
all tudi samo na eno stran

MELBOURNE — RIM — LJUBLJANA — ZAGREB
POTOVANJE OKROG SVETA SAMO \$718.10
(Melbourne — Amerika — Jugoslavija — Melbourne)

POSLUŽUJTE SE VAŠE POTNIŠKE AGENCIJE

PUTNIK

72 Smith Street, COLLINGWOOD, Melbourne
POSLUJEMO VSAK DAN, TUDI OB SOBOTAH, OD 9. — 7.

TELEFONI: 419-1584, 419-2163, 41-5978, 44-6733

V uradu: P. Nikolich, N. Nakova, M. Nikolich in I. Adamič

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE
ALI PIŠITE:

TURISTIČNA AGENCIJA

Theodore Travel Service P/L

66 Oxford St., (Darlinghurst), Sydney, 2010.

Tel.: 33-4155, A.H. 32-4806

- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte

*Bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano
agencijo, katera objavlja veliki Q za Qantas*

V uradu:
RATKO OLIP

PODRUŽNICE:

SYDNEY 241 Elizabeth St., Tel. 265-778, 26-5940, A.H. 32-4806
BLACKTOWN 6 Campbell St., Tel. 622-7336, A.H. 32-4806.
NEWTOWN 62 Enmore Rd., Tel. 51-5547, A.H. 32-4806

MELBOURNE – LJUBLJANA

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ker je junijsko letalo že zasedeno, smo organizirali še en polet z odhodom iz Melbourne dne 16. JULIJA 1974. Prijavite se čimprej po telefonu, pisмено ali osebno. Dokler bo kaj mesta na letalu, Vam bomo radi ustregli.

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede razervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pisмено ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE
Ivan Gregorich

Čez dan:
72 Smith Street,
Collingwood, 3066, Vic.
Tel. 419-1584 - 419-2163

Po urah:
Paul Nikolich, Tel. 44-6733
Ivan Gregorich,
Tel. 842-1755